

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne 06. ledna 2021 v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Mjartana a přísedících Evy Bachtíkové a Elišky Kalendové,

takto:

Obžalovaná

██████████, narozená dne ██████████ v ██████████, naposledy trvale bytem ██████████, toho času ve vazbě Vazební věznici v ██████████,

je vinna, že

nejméně v časovém období od ranních hodin dne ██████████ 2020 do dopoledních hodin dne ██████████ 2020 v pronajatém bytě o velikosti 1+ KK, ve ██████████ patře domu číslo popisné ██████████ ulice ██████████, Královéhradecký kraj v nepřímém úmyslu usmrtit napadla opakovaně svého nezletilého syna poškozeného ██████████, narozeného ██████████, a to:

- v přesně nezjištěné době ranních či dopoledních hodin dne ██████████ 2020 nebo ██████████ 2020 opakovaně nejprve vsedě na posteli, ve chvíli, kdy poškozený ležel na téže posteli, s ním vleže třásla a to bez jištění či podpěry jeho hlavičky, následně jej uchopila v oblasti podpaží, sama se postavila a nejméně několik minut s poškozeným nezletilým třásla, bez jištění jeho hlavičky a následně jej prudce položila na postel, když mu poté hlasitě nadávala vulgárními výrazy a kousla jej do oblasti pravé tváře, když důvodem jejího jednání bylo to, že poškozený nezletilý plakal a ona jej nebyla schopna utiřit,

- v přesně nezjištěné době den, po shora uvedeném jednání opakovaně minimálně ve dvou až třech případech vestoje třásla s poškozeným nezletilým, kterého držela v oblasti jeho podpaží bez jištění jeho hlavičky, kdy celková doba třesení mohla přesáhnout dobu 10 – 15 minut, následně jej odnesla do koupelny bytu, kde jej zprudka položila na podlahu koupelny sestávající z dlažby, krytou v tu dobu podložkou, když se poškozený nezletilý zadní stranou hlavy nezjištěnou intenzitou udeřil o zem, přičemž jej zde nechala po dobu 15 minut ležet,

- v přesně nezjištěné době mezi 12.00 hodinou až 15.00 hodinou dne [REDACTED] 2020, opakovaně minimálně v 6 případech ve stoje třásla s poškozeným nezletilým, kterého držela v oblasti jeho podpaží bez jištění jeho hlavičky, kdy celková doba třesení mohla přesáhnout i několik desítek minut, následně jej odnesla do koupelny bytu, kde jej zprudka položila na podlahu koupelny sestávající z dlažby krytou tou dobou podložkou, přičemž se poškozený nezletilý zadní stranou hlavy nezjištěnou intenzitou udeřil o zem, poté jej zvedla a následně jej položeného na posteli silně tiskla svojí pravou rukou do jeho obličeje v oblasti tváří, když nezletilému poškozenému vulgárně nadávala,

- v přesně nezjištěné době ranních hodin dne [REDACTED] 2020 ve chvíli, kdy nezletilý poškozený ležel na její posteli, tak mu oběma svými rukama tlačila na horní část obličejové části hlavy (tváře, ocnice, čelo) a takto mu tlačila hlavu její zadní částí proti povrchu postele a dále mu opět silně tiskla prsty pravé ruky na tváře obličeje, toto činila z důvodu, že poškozený plakal a ona jej nebyla schopna utiřit, když následně dne [REDACTED] 2020 po apelu ze strany dětské lékařky poškozeného nezletilého se dostavila na dětskou kliniku [REDACTED] nemocnice v [REDACTED], kde byly při vyšetření nezletilého poškozeného zjištěny hematomy různého stáří prakticky po celém jeho těle, zejména v obličejové části hlavy na obou pažích, v pravém podpaží v levé části zad a dále byly zjištěny škrábovitě oděrky kůže a krevní výrony v podkoží levé tvářové lícni krajiny, vpáčená zlomenina zadních partií mozkové části lebky vlevo, krvácení různého stáří pod tvrdou mozkovou plenou v pravé čelně-spánkově-temenní krajině a v týlní krajině oboustranně, nevelké krvácení pod pavučnici v pravé spánkové krajině, těžké hypoxisko-ischemické poškození tkáně obou mozkových polokoulí (především vpravo), kalózního tělesa a struktur středního mozku, s úbytkem hmoty mozkové tkáně, spirálovitá zlomenina horní části pravé stehenní kosti a zlomenina dolních partií pravé stehenní kosti a horní části pravé holení kosti staršího data, kdy k tomuto zranění došlo nepřímým působením tupého násilí střední až velké intenzity, což si vyžádalo nutnost okamžitého operačního řešení těchto poranění a následnou hospitalizaci ve [REDACTED] nemocnici v [REDACTED], díky čemuž nedošlo ke smrti nezletilého poškozeného [REDACTED].

tedy

dopustila se jednání, které bezprostředně směřovala k usmrcení jiného, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo, a tohoto jednání se dopustila na dítěti mladším 15 let,

čímž spáchala

zločin vraždy podle § 140 odstavec 1, 3 písmeno c) trestního zákoníku ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, a za to

se odsuzuje

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání šestnácti roků.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaná [REDACTED] pro výkon uloženého trestu odnětí svobody **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná [REDACTED] povinna nahradit nemajetkovou újmu v penězích poškozenému [REDACTED], narozenému dne [REDACTED], r. č. [REDACTED], zastoupenému opatrovníkem JUDr. Tomášem Skoumalem, advokátem se sídlem Ulrichovo náměstí 737, Hradec Králové ve výši [REDACTED]

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná [REDACTED] povinna nahradit na náhradě škody poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně se sídlem Ostrava-Vítkovice, Jeremenkova 11, IČO 47672234, částku 345 712 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

Odůvodnění

1. Po přednesení obžaloby a vyjádření poškozených strany prohlásily následující:
2. Státní zástupkyně za nesporné skutečnosti považovala bod 3. návrhové části obžaloby, tedy znalecké posudky ve věci zpracované.
3. Obhajoba uvedla, že s popisem, jak je uveden v obžalobě, obžalovaná souhlasí s výjimkou toho, že se jednání nedopustila ani v nepřímém úmyslu svého syna usmrtit. Souhlasí s tím, že se chovala, jak je uvedeno v jejím doznání a v popisu obžaloby. Ovšem nesouhlasí s časovým vymezením třesení, kdy to nebylo 10 - 15 minut, ale méně. Dále souhlasí s tím, že svému synovi způsobila zranění, která jsou popsána ve znaleckém posudku z odvětví soudního lékařství a v obžalobě s výjimkou toho, že synovi nezpůsobila spirálovitou zlomeninu v horní části pravé stehenní kosti a zlomeninu dolních partií pravé stehenní kosti a horní části pravé holenní kosti. Ostatní zranění doznává. Obžalovaná se necítí být vinna spácháním skutku ve smyslu obžaloby. Obžalovaná se cítí být vinna podle právní kvalifikace, která byla uvedená v usnesení o zahájení trestního stíhání, tedy z těžkého ublížení na zdraví. S ohledem na právní kvalifikaci s navrženým trestem zcela nesouhlasí.
4. Obžalovaná sama dodala, že prohlašuje svoji vinu ohledně skutku, který je vymezen v obžalobě v tom rozsahu, že způsobila těžkou újmu na zdraví, jak je to uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání.
5. Státní zástupkyně uvedla, že nesouhlasí s obhajobou navrženou právní kvalifikací týkající se těžké újmy na zdraví, když se odkazuje na podanou obžalobu, její argumentaci a na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství.
6. Těmito prohlášeními stran se stalo evidentním, že soud provede dokazování v celém jeho rozsahu, byť základ toho, že činu se měla dopustit obžalovaná a to, že nejzávažnější zranění, tedy zranění hlavy nezletilého mechanismem popsaným ve znělce obžaloby způsobila obžalovaná, bylo možno považovat za nesporné. Bylo tomu tak, jak s ohledem na prohlášení viny obžalované, tak i na povahu ostatního důkazního materiálu.
7. Obžalovaná [REDAKCE] v rámci přípravného řízení (č. 1. 12 – 26, 27 – 32, 36 – 60 a 91 – 93) uvedla, že to, co bylo popsáno v usnesení o zahájení jejího trestního stíhání, tak s tím souhlasí. Syn [REDAKCE] se narodil dne [REDAKCE] a od [REDAKCE] 2020 s ním byla doma. Její přítel [REDAKCE] nebyl otcem tohoto dítěte. Zili v [REDAKCE] v [REDAKCE], v bytě 1 + KK, když vše bylo v pořádku až do dne [REDAKCE] 2020. Tehdy byla nervózní, neboť syn stále plakal a byl k neutíšení. K prvnímu třesení syna z její strany došlo snad v sobotu, kdy s ním třásla na své posteli tak, že jej chytla za tělo, za boky a třásla s ním, přitom na posteli seděla. V rámci tohoto výslechu ukázala i pohyb s dítětem, kdy šlo o třesení spíše vodorovně nahoru dolů. Za této situace, jak dále uvedla, se synovi třásla hlava a přitom na něj křičela, ať už je potichu a vulgárně mu nadávala. Potom se mu snažila dát najíst, ale on jíst nechtěl. K druhému třesení došlo následně za situace, kdy stála, chytla jej v podpaží a zatřásla s ním ve vzduchu od sebe a k sobě, hlavu mu nejistila. Takto jednala po dobu asi 5 minut, třásla s ním rychle a velkou intenzitou. Jeho hlava se mu kývala dopředu a dozadu, stále plakal, byl k neutíšení. Takto jednala opakovaně, pak s ním prudce hodila na postel, on brečel, křičela na něho, že musí jíst. Nevěděla, co s ním má dělat, křičela na něho zblízka, nos na nos. V tom okamžiku byla nervózní, syn měl tendenci natáčet hlavu doleva, proto ho kousla do pravé tváře. Kousla ho velkou silou, neboť tam měl otisky zubů a opuchlo mu to. Nezletilý pak ještě plakal asi 5 – 10 minut a usnul. Mezi 17tou až 18tou hodinou přijel domů přítel – svědek [REDAKCE], ten si všiml modřiny na tváři a tak se mu přiznala, co udělala. Druhý den, kdy byla opět s nezletilým poškozeným sama, tak syn plakal, nechtěl jíst, proto s ním znovu třásla nejprve vleže a pak ve vzduchu, bylo to to samé. Klimbala mu hlavička, neboť mu ji nejistila. Opět mu nadávala s tím, že jestli bude pořád brečet, půjde do koupelny. On se

Shodu s prvpisem potvrzuje [REDAKCE].

neutišil, tak s ním šla do koupelny, držela ho v podpaží, prudce s ním hodila na koupelnovou podložku, pod níž byly dlaždičky. Jednalo se o lehkou ránu, uhodil se o zem, nechala ho tam ležet, zavřela dveře a šla si lehnout. Zavřela i dveře do pokoje. Strašně brečel, byl tam asi 15 minut, pak pro něho došla, položila ho do postýlky a on usnul. Následující pondělí, když opět druh odešel do práce, tak s ním trásla, důvodem bylo, že nechtěl jíst. Když ho dala odříhnout, tak vyplivl trochu krve, pak jej položila do postýlky, dala mu dudák, on chvíli brečel a usnul. V té době jí telefonoval přítel [REDAKCE], ona mu říkala, že nezletilý poškozený vyplivl krev, proto on zatelefonoval dětské lékařce. Šla k doktorce [REDAKCE], ta syna prohlédla, když ji upozorňovala, že syn má problémy se stolicí. Lékařka si všimla modřiny na obličeji, a proto ji poslala na vyšetření do nemocnice. Ona jí vysvětlovala modřinu tím, že syn spadl. Na další modřiny na těle nezletilého poškozeného se jí lékařka neptala. V době, kdy chtěla jít do nemocnice, volal jí přítel [REDAKCE] a ona do nemocnice nedošla, šla domů. Po příchodu do bytu položila poškozeného nezletilého na postel, chtěla mu dát najíst, on brečel, proto s ním opět trásla vestoje. Trásla s ním po dobu asi 5 minut 6x až 7x, časová prodleva mezi jednotlivými třeseními byla 2 minuty. Křičela na něho, že pokud bude brečet, půjde do koupelny, kam jej držícího v podpaží opět „decentní“ ranou položila na zem, nechala ho tam, rozsvítla mu, byl tam po dobu 15 minut. Šla si lehnout. Syn silně brečel. Poté jej zdvihla ze země a odnesla ho do postýlky. Nic mu nedělala. Dne [REDAKCE] 2020 přítel [REDAKCE] byl v práci, nezletilý se vzbudil v 05.30 hodin. Brečel, opět nechtěl jíst, byla nervózní, položila jej na postel, své ruce mu dala na čelo a tlačila jej velkou silou do polštáře. To trvalo pár minut. Poté ho dala do postýlky, usnul. Po půl hodině se vzbudil, všimla si modřin na jeho čele od jejích prstýnků. Okolo 09.00 hodin přišel přítel [REDAKCE] domů s tím, že se má dostavit do 10.00 hodin k dětské lékařce. Dítě oblékla a odešla tam. Na její doporučení, aniž by lékařka dítě prohlédla, odešla do nemocnice. Následně popisuje přijetí v nemocnici a vyšetření nezletilého poškozeného. Dozvěděla se, že poškozený trpí krvácením do mozku. Obžalovaná dále uvedla, že věděla, že má takto malému dítěti jistit hlavu, ale v těch nervech si to neuvědomovala. Na porod dítěte se připravovala i přesto, že těhotenství bylo nechtěné.

8. Obžalovaná byla dále vyslechnuta poté, co byla upozorněna na změnu právní kvalifikace svého jednání, k čemuž uvedla, že se změnou právní kvalifikace nesouhlasí, neboť nezletilého poškozeného nechtěla zabít. Důvodem jejího agresivního jednání vůči nezletilému bylo to, že se hádala se svým tehdejším druhem [REDAKCE], který jí vyhrožoval. Ona nikoho nepožádala o pomoc. Nedokáže vysvětlit, proč nic nenahlásila, proč nešla na policii. Druh byl s nezletilým sám asi 5x v době, kdy ona chodila kouřit před dům. Neví, jak mohlo dojít ke zlomení stehenní kosti. Nedokáže vysvětlit další zranění, která byla na těle poškozeného zjištěna.
9. V rámci přípravného řízení obžalovaná v pozici obviněné dále vypovídala i do protokolu o prověřce na místě, kdy na panence ukazovala, jakým způsobem syna v předmětném období atakovala. Znovu shodně jako ve své předchozí výpovědi také ukázala jednotlivé mechanismy třesení a dalších činností, které vůči synovi použila. Z této prověrky lze také dovozovat i dobu třesení a dalších manipulací se synem. Tato prověrka byla zachycena i fotodokumentálně a na videozáznam.
10. U hlavního líčení obžalovaná [REDAKCE] (485 – 489) uvedla shodně, když dodala, že malinký brečel, ona byla unavená, vystresovaná a nedokázala si poradit, když plakal. Bohužel se dopustila toho, že si vylila zlost na malinkém, kdy s ním trásla jak ve stoje, tak v sedu. Bohužel s ním bouchla o zem, ale držela ho při tom v náručí. Nehodila ho vyloženě na zem. Je jí to strašně líto. Trvá na své výpovědi. Syna kousla proto, že se jí spustily nervy. Už nemohla dál. Bohužel si to na něm takto vylila. Na dotaz proč ho opakovaně položila prudce v koupelně na zem, obžalovaná uvedla, že se odkazuje na to, co řekla ve své výpovědi. Na dotaz proč oběma rukama synovi tlačila na horní část obličejové části hlavy, uvedla, že neudržela nervy. Nikoho nepožádala o pomoc, protože neměla jak. Neměla svůj

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

telefon. Telefon měla pouze od bývalého přítele, který byl rozbitý, kde se daly přijímat jenom telefony. Do nemocnice nešla a šla místo toho domů, protože se s bývalým přítelem pohádali. Na dotaz, jakou to má souvislost, obžalovaná uvedla, že zpanikařila kvůli hádce. Na dotaz, proč o tom, že ji pan [REDAKCE] napadal a vyhrožoval, neřekla při svém prvním výslechu, obžalovaná uvedla, že tehdy myslela jenom na malého. Pro zranění nožiček syna nemá nějaké vysvětlení. Mohlo to být způsobeno, když ho pan [REDAKCE] přebaloval. To bylo, i když se malinký nemohl vykakát, kdy byli na posteli a [REDAKCE] ho přebaloval a nožičky mu tiskl k břichu. Nožičky mu tehdy držel za kotníky. Neví, jakou intenzitou, prostě silou. Jak dlouho to nedokáže odhadnout. Trvá na tom, co uvedla jako obviněná po zahájení trestního stíhání. Trvá i na tom, co uvedla poté, co jí byla zpřísněna právní kvalifikace a trvá i na tom, jak to ukazovala při prověrce své výpovědi. Sama již nic dalšího uvést nechce. Vzhledem k tomu, že obžalovaná dále vypovídat k věci nechtěla, když současně stvrdila předchozí výpovědi i prověrku na místě, byly podle § 207 odst. 2 tr. řádu čteny protokoly o jejich výsleších obviněné z řízení přípravného.

11. K obsahu protokolu na č. l. 12 – 26 obžalovaná uvedla, že je to pravda. Trvá na tom. K obsahu protokolu na č. l. 27-32 obžalovaná uvedla, že i na tomto trvá. Nic dalšího nemůže uvést. Na dotaz, proč o panu [REDAKCE] to neříkala při prvním výslechu, obžalovaná uvedla, že měla v mysli jenom malého, jestli je v pořádku a co s ním vůbec je. Toto vytěsnila. K obsahu protokolu o prověrce na č. l. 36-44 s fotodokumentací na č. l. 45-56 a k CD na č. l. 57 a k video dokumentaci na č. l. 58-60, kdy strany nežádaly přehrání CD ani videozáznamu, obžalovaná uvedla, že trvá na tom, jak to ukazovala.
12. Obžalovaná dále u hlavního líčení uvedla, že sama neví, co si myslela, když se synem třásla nebo když mu tlačila na hlavičku. V té chvíli se jí úplně zatmělo. Na dotaz, proč si to nevylika na příteli, obžalovaná uvedla, že sama si tu otázku pokládá, proč takhle jednala. Sama to nedokáže pochopit, když ví, že taková není. O baby boxu ví, ale neuvažovala o tom, protože jak už bylo zmíněno, malého si už od začátku chtěla nechat. Na dotaz, proč po útoku na malého večer, když se uklidnila, někomu neřekla, že nezvládá péči a co dělá, obžalovaná uvedla, že neměla komu a neměla jak. Neřekla matce ani sestře, protože bývalý přítel vždy byl u ní, když telefonovala. Na dotaz, že přítel byl celé dny v práci, uvedla, že měla jeho rozbitý telefon. Nekoupila si jinou SIM kartu, protože ten telefon měla chvíli a peníze na to nebyly. Na dotaz, že sama prokouřila asi 3 000 Kč měsíčně, tak proč z toho neinvestovala do telefonu, obžalovaná uvedla, že v tu chvíli jí nenapadlo o tom uvažovat. Se synem by šla k lékařce hned v to pondělí, kdy tam měla jít, kdyby se nepohádala s přítelem. Šla by tam pak hned v úterý, i když by jí nevolal. Zabalila by se a šla tam, protože měla o malého strach.
13. **Svědék** [REDAKCE] nejprve v přípravném řízení dne 05. 06. 2020 využil svého práva a nevypovídal (č. l. 343 – 346). Dne 20. 10. 2020 jako svědek vypověděl (č. l. 347 – 357), že obžalovanou zná 10 let. Nejprve se nevidali, posléze v roce 2020 mu začala psát a v [REDAKCE] 2020 se k ní nastěhoval. V té době byla ve vysokém stupni těhotenství, ale to neřešil. Zili spolu, když neměl práci, ona poté také ne. Před narozením dítěte spolu problémy neměli. Obžalovaná byla nervózní, hodně kouřila. Spíše si vyměňovali názory, než se hádali. Po narození dítěte nekojila, krmili dítě sunarem, moc ven nechodili. Peníze měli od jeho matky. Od [REDAKCE] 2020 začal pracovat. Odcházel v 6.00 a vracel se v 17.00 hodin. Dne [REDAKCE] 2020 viděl modřinu na pravé tváři [REDAKCE]. Obžalovaná mu říkala, že byla nervózní a chytla jej za tvář prsty. Upozorňoval ji, že je to na „sociálku“. Obžalovaná si stěžovala, že dítě stále pláče. Na syna zblízka vulgárně řvala. Následující neděli začal být nezletilý bílý, a proto volal dětské lékařce, která jim nabídla, že pokud mají strach, tak ať přijdou na kontrolu. Víkend před zadržením obžalované proběhl normálně. V pondělí navštívila obžalovaná dětskou lékařku a v úterý jí volal, že přišla SMS, že má jít s malým k doktorovi. Viděl, jak obžalovaná se synem třese. Říkal jí, co to dělá, ale ona odpovíděla, že je to její dítě. Připustil, že ve vztahu s obžalovanou byla vzájemná žárlivost. K nezletilému se nechoval nevhodně. Jednou viděl,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

když přišel z práce ležet nezletilého v koupelně na podlaze. To nečekal. Obžalovaná mu neřekla, proč ho tam položila. Nedokáže vysvětlit zranění. Se nikdy netrásl. Pokud se týká telefonu, tak obžalovaná dala svůj telefon do zástavy a byla bez telefonu. Nejdřív měla svoji SIM kartu v jeho telefonu. Sama mu to navrhla. Když jí pak dal svůj starý telefon, tak měla svoji SIM kartu v tomto telefonu. Tento telefon byl rozbitý, takže mohl jen přijímat hovory a psát SMS, ale těžko. Mohla i volat, ale když se to seklo, tak telefon musela vypnout a znovu zapnout. Tento rozbitý telefon měla obžalovaná, když se narodil malý. Klíč od bytu měli jenom jeden, když do práce si ho nebral. Klíč jí nechal. Jinak by nemohla dojít ani na nákup. K výpovědi obžalované uvedl, že to není pravda. Nikdy mu neublížil. Vylučuje, že by obžalované vyhrožoval. Naopak ona jej fackovala. On se chtěl odstěhovat, což ona nechtěla. Obžalovaná neměla poporodní deprese. Nezatajoval jí telefonáty od příbuzných. V ničem jí nebránil. Ten den co šla s dítětem k lékařce, se nepohádali.

14. Svědek dne 22. 12. 2020 v 12.25 hodin, tedy po termínu svého výslechu, který byl stanoven na tento den v 8.30 hodin, zaslal soudu podání (č. l. 478 – 480), v němž uvedl, že k dnešnímu soudu nedorazí, jelikož nemá prostředky na to, aby se dostavil, a nemá jak zavolat. Ví, že ho to neomlouvá, ale z důvodu svého bezpečí nechce vypovídat.
15. K hlavnímu líčení tak musel být předveden policií České republiky, přičemž svědek využil svého práva nevypovídat (č. l. 536) a proto jeho výpovědi na č. l. 343 – 346 a na č.l. 347 – 357, byly podle § 211 odst. 4 tr. řádu čteny.
16. Obhájce k přečtené výpovědi svědka uvedl, že tato výpověď je značně zkreslená, účelová, kdy se snaží sám sebe vykreslit v co nejlepším světle. Bagatelizuje hádky a vztah mezi obžalovanou a jeho osobou, což je v rozporu jak s výpovědi obžalované, tak s výpovědi svědkyně, jakož i svědka, který vypověděl, že se s ním několikrát v domě kvůli hluku hádal. Za další, svědek nepravdivě odpověděl na otázku, zda se v pondělí hádal s obžalovanou, kdy v podání vysvětlení před policií uvedl, že ten den se pohádali a navíc mu obžalovaná sdělila, aby si sbalil své věci a opustil byt, že raději bude sama. To je i v rozporu s jeho odpovědí na otázku, zda po něm někdy obžalovaná chtěla, aby se z bytu odstěhoval. Další věcí, kterou svědek uvedl nepravdivě je to, kolik klíčů bylo od bytu a že ty klíče měla u sebe vždy obžalovaná, kdy opět při podaném vysvětlení vypověděl: „Já jsem poprosil jednoho z mistrů na stavbě a ten mě odvezl domů do . To bylo asi v 9,10 hodin. Vyběhl jsem do bytu, převzal jsem ten vzkaz a klíče jsem dal a jel jsem zpátky na stavbu. Klíče jsem předal proto, že máme zatím pouze jedny“. Je tak ukázáno, že není konzistence v jeho výpovědích, kdy po určitém rozmyšlení svojí výpověď změnil tak, aby byl vykreslený v co nejlepším světle. Důležitým aspektem je i to, že na provedeném fyziodetekčním vyšetření se ukazovaly některé odpovědi tak, že odpovídal nepravdivě. Obhájce dále poukázal na to, že na otázku, zda manipuloval s nožičkami nezletilého, tak při podaném vysvětlení uvedl, že mu přizvedli nožičky, aby pod něj mohli dát čistou plenu. Takže i zde je nekonzistence v jeho výpovědích, kdy na jednu stranu uváděl, že s nožičkami nemanipuloval a pak ve své výpovědi uvedl, že vše dělala pouze obžalovaná. S ohledem na toto vše se domnívá, že daná výpověď je zkreslená a za další v součtu ostatních svědeckých výpovědí a důkazů se snažil obžalovanou izolovat jak od rodiny, tak od přátel, psychicky ji týral a bral jí i klíče od bytu a zamykal ji, aby nemohla opustit byt.
17. Obžalovaná uvedla, že s touto výpovědí nesouhlasí, je vymyšlená a je to tak, jak uvedla ona.
18. Svědkyně, obžalované, uvedla (č. l. 300 – 310), že byla s obžalovanou v kontaktu do doby, než se seznámila se svědkem, kdy došlo ke změně jejího chování. Pan na ni žárlil, kontroloval ji. Pokud se jedná o kontakt s obžalovanou, pak zprávy, které od ní dostávala, neodpovídaly komunikačním schopnostem obžalované. O celé situaci se dozvěděla od svědka. Její je „nervák“ a je náladová. Předchozí

Shodu s prvopisem potvrzuje .

partner ji psychicky a fyzicky týral. Nezletilého [REDACTED] svědkyně žádala do péče. Již v těhotenství obžalované nabízela, že se o dítě postará. Těhotenství [REDACTED] bylo neplánované, dítě bylo nechtěné.

19. Svědkyně [REDACTED] u hlavního líčení uvedla (č. l. 537 – 541), že poté, co se narodil [REDACTED], tak komunikace s obžalovanou byla špatná, vážla. [REDACTED] se snažila často volat, psát několikrát denně, několikrát týdně, ale bylo to většinou bez reakce. Pokud byla nějaká odezva, tak to bylo s tím, že nejde, aby spolu mluvily, a že by měla vlastně už dát pokoj, že at' se nestarám o věci, po kterých mně nic není. Ale je toho názoru, že to bylo pod nějakým nátlakem osoby, která vedle ní žila, a nebylo to z její hlavy, protože svoji [REDACTED] zná a ví, že by se tak nechovala, jak se chovala nebo tak, jak s ní vlastně komunikovala. Po narození [REDACTED] s ní mluvila, jestli 3 nebo 4 nebo 5 dní po porodu, když na ní poznala, že není úplně v pohodě, že je opravdu vyčerpaná a že sama neví co se s ní děje. To bylo telefonem. Volala [REDACTED], protože chtěla přijet na návštěvu, aby [REDACTED] viděla, aby dovezla něco pro malého a nebylo jim to moc umožněno. Malého neviděla. Pouze jeho fotky přes facebook. Když [REDACTED] porodila, tak jí poslala SMS, že malého porodila a poslala i MMS s fotkou. Potom ji poprosila, aby jí poslala více fotek na facebook. Ten facebook byl přes web kameru. Nestěžovala si, že by nezvládala péči nebo že by ji někdo ubližoval, ale bylo to poznat, že se něco děje. Stalo se, že [REDACTED] odmítla její návštěvu. To, co vypovídala v řízení přípravném jako svědkyně, to byla pravda. Co se mělo malému [REDACTED] stát, se dozvěděla od tehdejšího přítele [REDACTED] který jí zavolal, že s ní potřebuje mluvit a tak se za ním večer zastavila. Řekl jí, že [REDACTED] ublížila malému mezi tím, co on byl v práci, že s ním vlastně zatřepala a začaly nějaké potíže s tím, že malý blednul, neměl stolicu, že je po operaci, že leží na JIP a že [REDACTED] je zadržena. Takové pohádky na ní zkoušel. Na dotaz, jak to měla [REDACTED] s telefonem, svědkyně uvedla, že co ví, tak telefon měli jeden, ve kterém oba měli SIM kartu. Telefon měl převážně u sebe on, protože když volala, tak se většinou nedovolala ani na poprvé, až tak na desátý pokus. Notebook se prý prodal. Myslí si, že ten facebook tehdy komunikovali přes telefon, protože už ten notebook dávno nebyl. [REDACTED] při té péči o dítě na ni působila vyřízeně, unaveně, nešťastně, což bylo z toho pána, co měla. Nabízela [REDACTED] i možnost, že by mohla se klidně i k ní přestěhovat nebo třeba jenom na týden, protože ty první dny po porodu jsou náročné. Neví, proč to nevyužila. Pokud se týká pana [REDACTED], tak toho osobně neznala. Viděla ho dvakrát, a to při té příležitosti, kdy jí to oznámil a poté, když [REDACTED] vyklízela byt. Nenašla tam nějaký telefon. Z čeho [REDACTED] žila v tom těhotenství, případně potom, když se starala o dítě, to netuší.
20. Jelikož svědkyně [REDACTED] neuváděla shodně jako v řízení přípravném byl podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu čten její protokol o výsledku svědkyně na č. l. 300 – 310, aby se k němu vyjádřila. Poté svědkyně uvedla, že to přes web kameru je pravda, to vypovídala. Teď si vybavuje, že ano, že tam ten video hovor byl. K tomu, že uváděla, že se s [REDACTED] viděla jednou a dnes uvedla, že dvakrát sdělila, že podruhé to bylo, když se vyklízel ten byt, a to už byla ta její výpověď asi sepsána. Svědkyně dále uvedla, že to, co uvedla v řízení přípravném to je pravda. Neví co dále ještě uvést. Malý [REDACTED] je teď v péči její [REDACTED]. Naposledy ho viděla [REDACTED] 2020, kdy tam byla na návštěvě. Nejsou na něm žádné viditelné zdravotní následky. Není vidět nic, že by byl nějak postižen. Jeví se jako zdravé dítě. Už leze. Snaží se sedět, hezky žvatlá a je veselý. Je opravdu jako normální zdravé dítě. Někaké zpoždění ve vývoji nepozorovala. Sunar má dvakrát denně ráno, večer a teď přes den příkrmy. Ví, že její [REDACTED] říkala, že během tohoto nebo příštího týdne mají jít na kontrolu ke své dětské lékařce, kdy má dostat žádanky skrze oči, určitě i na neurologii. Ohledně zraku se nejvíce nějaké postižení.
21. Svědkyně [REDACTED] (č. l. 287 – 298) [REDACTED] obžalované uvedla, že po porodu s obžalovanou hovořila dvakrát. Jednalo se o neplánované těhotenství, přesto [REDACTED] uváděla, že si dítě nechá. [REDACTED] neabsolvovala kurzy péče o dítě a s otcem dítěte se nestýkala.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

- Nezaregistrovala, že by její [REDACTED] byla výbušná. Pana [REDACTED] nikdy neviděla. [REDACTED] si jí nestěžovala, že by dítě nadměrně plakalo.
22. **Svědék** [REDACTED] (č. l. 313 – 320), [REDACTED] nezletilého poškozeného [REDACTED] uvedl, že s obžalovanou se seznámil cca před 1,5 rokem. Chodili spolu a obžalovaná otěhotněla. Když byla ve 4 až 5 měsíci těhotenství se rozešli. Nebyl zapsán do rodného listu dítěte. Nedala mu vědět, že se dítě narodilo. Dítě bylo neplánované, ale chtěné. Domnívá se, že na změnu chování obžalované měl vliv její nový partner.
23. Svědek [REDACTED] se z hlavního líčení omluvil (č. l. 475), kdy uvedl, že s obžalovanou se seznámil před 1,5 rokem a při jejich chození se obžalovaná dostala do jiného stavu. Chtěl se k ní nastěhovat a pomáhat v těhotenství, ale obžalovaná je chronicky žárlivá, výbušná a tak ho z bytu vyhodila a on se vrátil do [REDACTED], takže se rozešli, když byla ve 4-5 měsíci těhotenství. Od té doby nebyli v kontaktu. Jejího nového partnera neznal. Když se narodil malý [REDACTED], tak ho kontaktovala [REDACTED] obžalované [REDACTED]. Z dalšího výslechu se svědek [REDACTED] omluvil s tím, že nemá finanční prostředky na cestu k soudu (č. l. 523).
24. Svědek [REDACTED], [REDACTED] obžalované uvedl (č. l. 489 – 491), že jméno [REDACTED], mu nic neříká. S přítelem paní [REDACTED] se potkávali jenom na chodbách. Paní vůbec nezná. Na dotaz, zda byl v soužití paní [REDACTED] s přítelem nějaký problém, svědek uvedl, že kromě nějakých výměn názorů nic. Paní vídal málokdy. Hádky nebyly časté. Občas tam něco letělo, ale to jenom zpoza slechu za zdí, protože oni měli garsonku, kde měli místnost, kde má ložnici. Když si tam člověk lehne, tak je tam slyšet všechno. Násilný křik od nich neslyšel. Prostě jenom, když se hádali a řvali po sobě. Vždycky slyšel pána. Slečna tam občas plakala. Vůbec po nikom ona neřvala. Jednou nebo dvakrát tam na ně vlítnul, protože měli otevřená okna. Ten přítel byl na něho občas agresivní. Když se s paní jednou bavil, tak se mu omlouvala, že se zklidní. On byl trošičku hustější. Říkal mu, že jestli chce, ať jde na chodbu, že si to vyříkají jako chlapi. Pak zavřeli a byli v pohodě. Od nich neslyšel dětský pláč ani křik. Vůbec na obžalované nezpozoroval, že byla těhotná. Nevěděl, že paní má dítě. To dítě viděl jenom jednou, když ho nesli nahoru a myslel si, že je půjčené. Zda ty hádky byly před porodem nebo po porodu, to nedokáže říct. S paní nepřišel nikdy do žádného styku. Vídali se párkrát na chodbě. Slečna ho ani někdy nezdravila. To dítě viděl jenom jednou, když přijížděl autem a oni šli do schodu nahoru. Paní šla s nějakým mladším, vyšším klučinou. Měli dítě. To si myslel, že ho někomu hlídají. Její druh u toho ale nebyl. Neví o tom, jestli paní [REDACTED] kouřila. Občas seděla na lavičce s nějakým klučinou. Zda to byl ten její přítel, neví, nezná ho. Nedokáže říct, kdo to byl. Byla to dospělá osoba. Na dotaz jak často slyšel v průměru křik ve vztahu k týdnů, svědek uvedl, že v týdnů to nebylo víckrát jak jednou, ale pak byl třeba 14 dní klid. Dokonce si myslel, že tam ani nebydlí. Pak se zase poštěkali. Nehlídal ji. Neznají se. Když viděl, jak ty dvě osoby kouří na lavičce, tak neměly u sebe dítě. Neví, jestli to bylo před [REDACTED] 2020 nebo až potom.
25. **Svědčyně** [REDACTED] (č. l. 324 – 333) uvedla, že se s obžalovanou seznámila v [REDACTED]. Obžalovaná byla pohodová, a to i v době těhotenství. Koncem [REDACTED] 2020 ji obžalovaná požádala o půjčku. Půjčila jí 500 Kč, poté jí obžalovaná telefonovala, že potřebuje postýlku, kterou jí sehnala a dovezla. Byly domluveny na návštěvě. Obžalovaná pak návštěvu bez vysvětlení odmítla. To se předtím nikdy nestalo. Posléze zjistila, že zprávy za obžalovanou psal její přítel [REDACTED], když obžalované předávala postýlku, byla bledá a špatná. Půjčila jí 1000 Kč. Když se o celé situaci dozvěděla, překvapilo ji to. Obžalovaná si stěžovala na přítele, že je žárlivý. Nikdy jí neříkala, že by se přítel nevhodně choval k nezletilému.
26. Svědkyně [REDACTED] (č. l. 495 – 499) u hlavního líčení uvedla, že s obžalovanou se zná asi 3 roky. S [REDACTED] se obžalovaná seznámila asi v měsíci [REDACTED], kdy v polovině [REDACTED] se k ní [REDACTED] nastěhoval. Bylo to v době korony. Byl bez práce, bez finančních prostředků. Obžalovaná si v těhotenství vyřizovala papíry ohledně mateřské. Pan

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

██████ také neměl finanční prostředky. Obžalovaná byla z toho asi nešťastná, že i za ní se občas zastavila v zaměstnání a ptala se jí, jestli by jí půjčila peníze, než si vyřídí papíry. Celkem jí půjčila asi 1 600 Kč. Obžalovaná jí to nevrátila, protože neměla peníze. Byla domluvená s ██████, který jí řekl, že jí peníze pošle, až bude mít patnáctého výplatu, kdy mu poslala i číslo účtu. Peníze jí nepřišly. V té době už měla malého ██████, takže jí půjčovala peníze především na to, aby měla na jídlo, případně sunar. Neví, zda to na to použila. Ona pana ██████ viděla všehovšudy asi dvakrát, ale neměla z něj úplně dobrý pocit. Měla pocit, že je to takový člověk, který s obžalovanou vyloženě manipuluje, že se na ni navěsil a nedovolil jí komunikovat i s ní, protože pořád trávil čas převážně s ním. Na dotaz, jak ví, že by jí zakazoval s ní mluvit, svědkyně uvedla, že jí psala v den, kdy postýlku přivezla, na čemž byly domluvené. Myslí, že to bylo v pátek ██████. Byly domluvené na 14 hodin, že jí přiveze postýlku. Ještě dopoledne kolem 10 hodin obžalované psala SMS s tím, ať s ní ve 14 hodin počítá, že přiveze postýlku a ještě nějaké oblečení. Následně jí na tu zprávu přišla odpověď, nejede, že ven nikam nepůjde s kočárkem, protože jí není dobře. Tak to neřešila. Ve 14 hodin tam přijela. Obžalovaná přiběhla dolů pod barák, přišla jí celá bleďá a byla úplně rozklepaná. Ptala se jí, co se jí stalo, na což říkala, že se s ██████ neustále hádají a že jí řekl, že do 10 minut musí vyklidit věci z auta a pokud se do 10 minut nevrátí domů, tak neví, co se stane. Věci vyklidily do paneláku, do toho poschodí s tím, že obžalovaná potom už pospíchala domů, protože měla strach, co se stane. Chtěla se podívat nahoru na malého, ale obžalovaná jí řekla, že nechce, aby tam chodila, že má strach, aby jí pan ██████ něco neudělal. Na dotaz, zda jí řekla, že by jí nějak vyhrožoval nebo nějak fyzicky napadnul, svědkyně uvedla, že v té době to tak vypadalo. Na sdělení, že v přípravném řízení na stejnou otázku odpověděla, že ne, svědkyně uvedla, že nerozuměla, že ne, že by jí ublížil, to ne. Nevzpomíná si, zda si obžalovaná stěžovala, že by výchovu malého nezletilého nezvládala. Na dotaz, zda jí obžalovaná říkala, že by její syn měl nějak často brečet nebo něco podobného, svědkyně uvedla ano. Na dotaz z čeho tak usuzuje, svědkyně uvedla, že to netuší. Obžalovaná jí říkala, že se pořád hádají, proto dítě pláče. Proč se s ním nerozešla, neví. Nezletilého viděla dvakrát v kočárku venku. U toho byl její přítel. V tuto dobu se nehádali, protože za ní přišli do zaměstnání, kde vyběhla z práce a půjčovala obžalované peníze. Bylo to asi tak 10 minut, čtvrt hodinu, co se spolu bavily před kanceláří. Malý ██████ tehdy asi koukal. S obžalovanou si volaly vícekrát. Normálně se jí vždycky dovolala, dokud tam nebydlel ██████, pak už nezvedala telefon nebo se ani neozvala. Takže to, o čem mluvila, tak to bylo do doby, než se k ní nastěhoval pan ██████. Na dotaz jak se domluvily o kočárku a půjčkách peněz, když dítě bylo narozené, tak už tam pan ██████ bydlel, svědkyně uvedla, že byly domluvené z dřívějšíka s tím, že on se tam potom nastěhoval. Byly jenom domluvené, že jí v den, kdy tam pojedou, že jí napíše SMS. V té době už obžalovaná údajně neměla telefon, protože jí říkala, že jí z toho telefonu odpovídal pan ██████ na zprávu, protože ona údajně svůj telefon dala do zastavárny a SIM kartu měla u pana ██████ v telefonu. Na dotaz jak se domluvily na půjčku na Sunar pro malého. Svědkyně uvedla, že to bylo asi týden potom, co se vrátila z porodnice. Všimla si, že dává fotky malého ██████ na facebook. Tak jí hnedka volala a říkala jí, že má radost, že je vidí, že už jsou v pořádku. Ona říkala, že asi za půl hodiny půjdou kolem její kanceláře, že by se za ní stavili. Tam se jí ptala, jestli by jí půjčila peníze. Přes facebook v té době s ní mohla komunikovat. V ten den, kdy si obžalovaná půjčila od ní peníze, že si jede vyřizovat nějaký rodný list a že se za ní staví v práci, tak v té době jí volala na její telefon. To jí vzala. Potom už spolu nemluvily. Na dotaz, jak se domluvily na kočárku, svědkyně uvedla, že to už měla evidentně SIM kartu u pana ██████ v telefonu. Psala to na číslo obžalované, ale ona SIM kartu měla údajně v telefonu pana ██████ který měl telefon na dvě SIM karty. Bylo to na její číslo. Přes facebook si nepsaly. Obžalovaná svůj telefon dala do zastavárny údajně z toho, že neměla peníze. Obžalovaná kouřila, ale v jakém množství nebo v jaké intenzitě, to netuší. Před seznámením obžalované s panem ██████ si s obžalovanou normálně volaly. Kdykoliv se jí dovolala. Viděly se i online

na facebooku, na messengeru. Psaly si. Potom když se tam pan [REDACTED] nastěhoval, tak už viděla, že už ani online nebývá a telefony nezvedá. Když tam byla s tou postýlkou, tak si myslí, že se pana [REDACTED] bála. Myslí si, že pan [REDACTED] byl žárlivý. Když byly s obžalovanou spolu v kavárně, tak obžalovaná dostávala od pana [REDACTED] zprávy. Neptala se jí, co v tom píše nebo co to obnáší, ale říkala, že jí neustále píše zprávy typu, ty se někde s někým taháš, určitě nejsi s [REDACTED], já ti nevěřím apod. Obžalovaná z toho byla docela vynervovaná. Nedokáže si představit, že by obžalovaná dokázala ublížit malému.

27. **Svědék** [REDACTED] (č. l. 336-341) uvedl, že zná obžalovanou po dobu 3 let. Od [REDACTED] 2020 s ní nebyl ani v telefonickém kontaktu. O porodu syna [REDACTED] jej informovala její [REDACTED]. Ví o tom, že dítě bylo neplánované. Byl informován o tom, že [REDACTED] byl žárlivý. Neví však o tom, že by obžalované zakazoval s někým se stýkat. Obžalovaná byla naivní a dětinská, dala se lehce manipulovat. Nechápe celou situaci, neboť obžalovaná měla k dětem pěkný vztah.
28. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, **odvětví soudní lékařství**, který vypracoval **MUDr. Miroslav Šafir** (č. l. č. l. 227-246 a 251-255) bylo zjištěno, že poškozený nezletilý [REDACTED] utrpěl nevelké krevní výrony různého stáří v podkoží levé i pravé čelní až temenní krajiny, pravé tváře, levé nosolící rýhy, zadní plochy hrudníku pod dolním úhlem levé lopatky, pravé bederní krajiny při páteři, přední plochy pravé paže a hřbetu obou předloktí, dále byly zjištěny škrábovitě oděrky kůže a krevní výrony v podkoží levé tvářověliční krajiny, vpáčená zlomenina zadních partií mozkové části lebky vlevo, krvácení různého stáří pod tvrdou mozkovou plenu v pravé čelně-spánkově-temenní krajině a v týlní krajině oboustranně, nevelké krvácení pod pavučnici v pravé spánkové krajině, těžké hypoxisko-ischemické poškození tkáně obou mozkových polokoulí (především vpravo), kalózního tělesa a struktur středního mozku, s úbytkem hmoty mozkové tkáně, spirálovitá zlomenina horní části pravé stehenní kosti a zlomenina dolních partií pravé stehenní kosti a horní části pravé holení kosti staršího data. Zjištěná poranění je nutno v souhrnu, především pak s ohledem na poranění mozkové části lebky a nitrolebních struktur považovat za velmi vážné, život poškozeného bezprostředně ohrožující poškození důležitého orgánu vyžadující urgentní vysoce odborné lékařské ošetření z vitální indikace a následnou intenzivní zdravotnickou péči délkou standardně přesahující dobu 6 týdnů, podstatným způsobem omezující poškozeného na obvyklém způsobu života, s velmi vysokou pravděpodobností až jistotou trvalých následků. Poškozený nezletilý, zejména v úvodních fázích hospitalizace vykazoval známky poruchy vědomí, trpěl asymetrií obličejové mimiky, obrnou levostranných partií těla, křečovými stavy, chudokrevností z krevních ztrát. Léčba poranění a jeho následku spočívala v urgentním operačním zákroku z vitální indikace podávání nitrožilní výživy, krevních přípravků, léků proti bolesti, tlumení křečových stavů a dalších. Ani poskytnutá vysoce odborná léčba a následující intenzivní zdravotnická péče nedokázaly sanovat rozsáhlé a nevratné těžké poškození mozkové tkáně, vzniklé v přímé příčinné souvislosti s popsáním hrubě nestandardním zacházením s poškozeným ze strany druhé – dospělé osoby. Velmi pravděpodobné a jisté je zanechání trvalých následků jednání. Znalec popsal mechanismus vzniku jednotlivých poranění, kdy tento mechanismus odpovídá výpovědi obviněné a prověřce její výpovědi ze dne [REDACTED] 2020. Znalec konstatuje, že zacházení s poškozením cca [REDACTED] měsíc starým, ze strany druhé osoby tak, jak vyplývá z výpovědi obviněné je nutno ze soudně lékařského i obecně medicínského hlediska považovat za hrubě nestandardní, naprosto odporující průměrně vzdělaným a intelektuálně vybaveným osobám, obvykle známému a dobře chápanému doporučenému zacházení s dítětem na hranici novorozeneckého a kojeneckého věku, i postupům standardně sdělovaným rodičkám. Za činnost s velmi vysokým rizikem vzniku život bezprostředně ohrožujících nebo ze své povahy smrtelných poranění mozkové části lebky a nitrolebních orgánů, pak je nutno považovat především opakované, v řádu více vteřin či dokonce minut trvající třesení s

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

poškozeným v poloze vertikální i horizontální bez jistění jeho hlavy, i silové pokládání poškozeného zadními partiemi těla (včetně hlavy) na podlahu koupelny. Znalec se vyjádřil i k vzniku zlomenin příslušných partií pravé stehenní a holenní kosti, které vznikly nepřímým působením tupého násilí o střední až velké intenzitě. Vyjádřil se k výpovědím obžalované a svědka [REDACTED].

29. U hlavního líčení se znalec **Miroslav Šafr** na své posudky odvolal a stvrdil je a uvedl jako na č. l. 227-246 a 251-255 a dále dodal (č. l. 491 – 494), že úrazové změny hlavičky lze rozdělit do tří skupin. Jsou to podkožní krevní výrony včetně toho, který vzniknul kousnutím velmi pravděpodobně do oblasti pravé tváře. Potom je to zlomenina zadních partií mozkové části lebky. Potom je to konečně krvácení mezi mozkové obaly, konkrétně pod tvrdou lební plenu. Ze zdravotnické dokumentace vyplývá, že podkožní krevní výrony u poškozeného zjištěné byly různého stáří. V průběhu léčby, hospitalizace poškozeného byla snaha úrazové změny dokumentovat. Byl dobře patrný vývoj barevných změn krevních výronů v obličejí. V rámci dvou dnů, kdy byl hospitalizován a kdy ho prohlížel, je popisovaná vícerostrá krvácení pod tvrdou lební plenu. Ta byla zjištěna při evakuaci krvácení pod tvrdou lební plenu během operace, během prvního dne hospitalizace. To jsou nálezy, které svědčí o tom, že poranění vznikla ve více dobách. Nejednalo se o jednorázovou záležitost. Ke zcela konkrétnímu dni vzniku jednotlivých úrazových změn se vyjádřit nelze. Nicméně je možno konstatovat z hlediska soudně lékařského, že ke vzniku úrazových změn mohlo dojít velice dobře v rámci intervalu, o kterém obžalovaná vypovídala během svých opakovaných výslechů, tj. v řádu několika dní před tím než byl poškozený hospitalizovaný. Vzhled úrazových změn nasvědčuje k tomu, že k jejich vzniku došlo v rámci sledovaného intervalu. Na dotaz, zda zranění nožičky by se nemuselo vejít do intervalu jednoho týdne, znalec uvedl, že otázka posouzení stáří zlomenin je poměrně komplikovaná, protože jde o jednoměsíční dítě. Informace o tom, že se jednalo o starší zlomeniny, vyplývá ze zdravotnické dokumentace. Toto zjištění provedli klinické, nikoliv on. On to víceméně převzal. Je potřeba říci, že u malých dětí dochází k poměrně zavčas ke vzniku určitých reparativních změn v oblasti zlomeniny dlouhých kostí, tzn., známky hojení jsou patrné relativně brzy v porovnání s obdobnými zlomeninami obdobných kostí u starších osob. V okamžiku, kdy lékaři konstatují, že zlomeniny jsou staršího data, můžeme hovořit o několika dnech až velmi málo týdnech. Blíže se bohužel nelze vyjádřit. Nelze však vyloučit, že by zranění nožičky mohlo vzniknout už před [REDACTED]. Pro opakované násilí na hlavičku nezletilého svědčí jednak rozdílná barva krevních výronů v oblasti obličejí. Svědčí pro to jednak rozdílný charakter krvácení pod tvrdou lební plenu, pokud by hovořili o krvácení do dutiny lební. Krevní výrony se v průběhu času odbarvují, mění svojí barvu. Pokud násilí působí opakovaně proti stejné tělní lokalitě, bývají takové krevní výrony různě zbarvené. Pokud jde o krvácení pod tvrdou lební plenu, starší krevní výron už je typický tím, že je z části nebo méně organizovaný, tzn., zahušťuje se jeho konzistence, může docházet k prorůstání vazivovou tkání. Na rozdíl od zcela čerstvého krvácení pod tvrdou lební plenu, které je tekuté. V rámci operačního protokolu, který je zahrnutý i v propouštěcí lékařské zprávě, kterou cituje v nálezové části, je nález velice dobře rekapitulovaný. Cituje z operačního protokolu. Lékař, který prováděl operaci, píše, ...nejprve vytéká porce likvoru s krví..., zdůrazňuje, že krev vytékala, ...po odklopení durálního laloku, tj. části tvrdé pleny, nachází ve shodě s CT polotuhý hematoma tloušťky okolo 1 cm... Tuhost je známkou již ne jasné čerstvosti, spíše jistého stáří. Je evidentní, že během vybavování krevního výronu pod tvrdou lební plenu krevní výron byl různého stáří. Zranění na hlavičce bez urgentní operace by vedlo velice pravděpodobně až jistě ke smrti nezletilého. Samotné zranění nohy poškozeného neohrožovalo nějak na životě. Zlomeninami kosti pravé dolní končetiny poškozený na životě ohrožen nebyl. Samotná anestezie také ohrožovala kojence na životě. Poškozený byl v té době stáří 1 měsíce. Kdyby se pomínil jeho zdravotní stav, samotná anestezie je zatěžujícím úkonem pro osobu jakéhokoliv věku, zvláště pro takto malé dítě. V tomto konkrétním

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

případě zvláště za situace, kdy poškozený měl již zásadním způsobem poškozenou mozkovou tkáň útlakem mozku krevním výronem, operace byla jistě velmi riziková. Pokud se týká možnosti trvalých následků, tak znalec hovořil o vysoké pravděpodobnosti až jistotě trvalých následků. Nedokáže se vyjádřit, jaká konkrétní kvalita života poškozeného bude a do jaké míry omezena nebo nevratně poškozena ve smyslu trvalého následku. Vychází z toho, co bylo konstatováno během hospitalizace, co všechno u poškozeného zjištěno ve smyslu příznaků úrazových změn, které utrpěl. Bylo konstatováno těžké, v podstatě povšechné, nevratné poškození mozkové tkáně. Poškození konkrétně zraku již bylo zmíněno, je možno považovat za pravděpodobné, že určitá porucha zraku bude přítomná. Samozřejmě ukáže čas, ukáže věk dítěte nebo čas jako takový, jakým způsobem konkrétně zrak poškozený bude nebo nebude. Odvíjí se to samozřejmě i od následné rehabilitace. I zrak se dá do jisté míry rehabilitovat, stejně jako pohybové funkce. Nicméně lze konstatovat, že poškození přítomno s největší pravděpodobností až s jistotou bude s ohledem na rozsah a charakter poškození mozkové tkáně. Ke konkrétnímu postižení intelektu není schopen se vyjádřit. Pokud by měli před sebou poškozeného dospělého, tak se mluví o době 1 roku, kdy po uplynutí této doby lze uvažovat o trvalých následcích. U malých dětí je obrovská schopnost organismu nějakým způsobem reparovat utrpěné změny. Lze dát děcku šanci, že v řádu let až se dostane do předškolního nebo časného školního věku, že se organismus nějakým způsobem zaktivuje k tomu, aby některé změny reparaoval, a poškození nemusí být tak zásadní, jak se teď jeví. Nicméně s ohledem na rozsah toho poškození je velmi pravděpodobné, že určitá míra poškození uváděných funkcí a kvalit přítomna bude. Takže není schopen říct, na kolik poškozený bude schopen samostatného života nebo jestli bude potřebovat nějakou asistenci. U poškozeného došlo k těžkému poškození mozku jako celku. Došlo u něj k poškození především pravé mozkové polokoule. Došlo u něj k atrofii kalózního tělesa, což je zásadní struktura, kterou obě mozkové polokoule komunikují. Došlo k poškození středního mozku. Bylo vysloveno podezření na difusní axiální poškození. Byly konstatovány atrofické změny v oblasti kůry mozkové tkáně. Je otázkou času, do jak velké míry se organismus se změnami popere. Znalec dále konstatoval, že i jednorázové, řádově několika málo vteřin trvající silové zatřesení s takto starým děckem, jak uvedla obžalovaná, je způsobilé vést ke vzniku zásadního krvácení pod tvrdou lební plenou, které sebou může nést následky podobné těm, které zde skutečně vznikly. Na dotaz, zda třesením, případně silovým položením kojence na tvrdou podložku mohlo vzniknout zranění nožičky, znalec uvedl, že pokud dítě bylo při třesení a při silovém položení drženo v podpaží, tak je velmi málo pravděpodobné, že by došlo ke vzniku zlomeniny pravé dolní končetiny. Pokud si má představit situaci, že ruce dospělé osoby tlačí proti obličejovým partiím měsíčního děcka ležícího na zádech na podložce, například na lůžku, pak odvisí od intenzity výsledně působícího násilí, k čemu všemu by mohlo dojít. Je nutno si uvědomit, že v jednom měsíci děti mají ještě velmi pružnou mozkovou část lebky, kdy ploché kosti ještě nejsou srostlé, jsou ještě přítomné lupínky, tzv. fontanely, tzn. se stoupající intenzitou výsledně působícího násilí, které směřuje primárně proti obličejí, může dojít k přenesení výsledně působících sil až na mozkovou část se vznikem například mozkových obalů, kdy se krvácí mezi obaly, nebo ke zhmoždění mozkové tkáně. V tomto případě s ohledem na to, že v obličejí vznikly „pouze“ krevní výrony, lze uvažovat o malé intenzitě výsledně působícího násilí.

30. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, **odvětví psychiatrie**, který zpracovala **MUDr. Čáповá** (č. l. 120 – 142), bylo zjištěno, že obžalovaná netrpí a nikdy v minulosti netrpěla psychotickou poruchou, tedy duševní poruchou ve vlastním slova smyslu. Trpí syndromem závislosti na tabáku a v době adolescence a rané dospělosti škodlivým užíváním pervitinu. Trpí disharmonickým vývojem diferencující se osobnosti. V době jednání byla schopna rozpoznat protiprávnost svého činu, její schopnosti ovládací byly sníženy, forenzně nevýrazně, pouze dekompenzací nezralé osobnosti s disharmonickým vývojem. Obžalovaná není osobou primárně agresivní. Péče o novorozence pro ni znamenala standardní zátěž.

Zvýšila její emoční zátěž, na kterou konstitučně reagovala zvýšením vnitřního napětí, impulzivním jednáním. V minulosti ze situačního zvýšení emoční zátěže unikala rychlým unikem, což nebylo v situaci péče o novorozence možné. V této, pro ni diskomfortní a emočně zatěžující situaci ventilovala své napětí, reagovala protražovaně agresivně vůči objektu, který jí tuto diskomfortní situaci působil, tedy vůči novorozenci. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalované na svobodě nebezpečný. Nejsou navržena žádná opatření ve smyslu ochranného léčení či zabezpečovací detence. Je schopna chápat smysl trestního řízení.

31. U hlavního líčení se znalkyně **MUDr. Eva Čápková** na svůj posudek odkázala, stvrdila ho a dodala shodně jako na č. l. 120 - 142 a k dotazům uvedla (č. l. 542 – 544), že dekompenzace nezralé osobnosti je osobnost výrazně nezralá, emočně nestabilní se sníženou schopností udržovat dlouhodobé vztahy. Emotivita je nezralá, méně stabilní se sníženou tolerancí emoční zátěže, takže pokud se dostane do stresu, reaguje s vnitřním napětím, impulzivním jednáním, což popisovali i svědci (že bylo zvýšené kouření nebo požívání alkoholu). To jsou takové základní vzorce základní charakteristiky její osobnosti. Ten prožitek empatie byl snížený a na základě toho tam přišlo, že blízké osoby dokázala využívat bez recipročního vlastního emočního vkladu. Když se takováto osobnost s nezralou emoční nestabilitou, sníženou tolerancí, emoční zátěží s impulzivitou v jednání dostane do emoční zátěže, tak v disharmonickém vztahu s tehdejším přítelem, tak té méně zralé osobnosti i vlastního omezení, se ještě více emočně dekompenzovala, více impulzivně reagovala až i agresivně vůči novorozenci, který brečel, nechtěl jíst a měl problémy. Nedostatek nikotinu nebyl problém. Laktační psychózu a podobné stavy vylučuje. Paní obžalovaná byla při znaleckém vyšetření velice příjemná a neustále se smála. V dotazníku jsou přímo šité otázky, které by upozornily na něco z depresivního prožívání, a nebylo tam naprosto nic. Byla u ní taková úzkostnost z reálné současné situace z toho, co bude, a to z výše trestu a zda to miminko někdy uvidí. Byť ■■■■■ obžalované řekla, že na ni obžalovaná působila jako by byla v poporodních depresích, tak i s kolegyní psycholožkou se shodly, že tam žádnou závažnou depresi nezachytily. Samozřejmě, ty ženy jsou po narození miminka vyčerpané, málo vyspalé, a byl tam velký stres, když dítě brečelo a nechtělo jíst podle představ matky, nicméně na schopnost rozpoznat protiprávnost činu ani na schopnost ovládnout své jednání to vliv nemělo. To je pak impulzivita v tom jednání a nechut' v té situaci vydržet, kdy ho dala do koupelny a šla si lehnout. Pokud se týká možnosti resocializace, tak ze svého odborného hlediska si myslí, že ta resocializace je možná. Je potřeba vést její osobnost k takovému jako zrání, osobní zodpovědnosti, ne ustoupit od těch egoistických potřeb, a to by mohlo mít pozitivní trend. Obžalovaná neměla vysloveně negativní vztah nebo asociální vztah k tomu dítěti, ale v té době, kdy to dítě prostě neprosplávalo po převedení na umělou stravu a kdy plakalo, mělo zácpu, tak jí to nesmírně omezovalo, vytáčelo a přinášelo jí to stres. To přináší stres každé matce, ale to se dostáváme k té premorbidní osobnosti, kde uzavřela na sníženou empatii.
32. Ze znaleckého posudku z oboru školství a kultura, **odvětví psychologie**, který zpracovala **Mgr. Lenka Čermáková** (č. l. 145 – 194) bylo zjištěno, že intelektové schopnosti obžalované spadají do pásma ■■■■■. Její sociální inteligence i inteligence emoční jsou nezralé. Solidně je u ní rozvinuta sociální empatie, naopak nevyzrálá a nespolehlivá je empatie citová. V osobnostním profilu vystupují do popředí dominantní rysy egocentrické, egoistické, emočně nestabilní. Obžalovaná se dlouhodobě projevuje jako lehkovážná, sebestředná a se sklony k nezdrženlivosti a závislosti. Z nepříjemné situace se snaží primárně uniknout, pokud to není možné, reaguje agresivně verbálně i fyzicky. Její sebekontrola je snížena. Citově se jeví jako zploštělá, nevyzrálá. Ke spáchanému skutku má postoj účelový a nekritický, staví se do role oběti, dominuje především sebelítost a ohledy na sebe sama. S realitou zachází libovolně, chybí schopnost kritického sebenáhledu. Skutečnost si nezralé až infantilně naivně upravuje účelově a zkresluje částečně i neuvědomovaně podle momentálních potřeb a zájmů, informace selektuje. Byla zjištěna citově a emočně nezralá

sebestředná osobnost. Celková schopnost odolávat zvýšené zátěži je u ní snižena. Své schopnosti často přeceňuje, na druhé straně spoléhá na pomoc a podporu druhých, které až bezohledně využívá. Hodnotový systém obviněné lze hodnotit jako převážně konvenčně konzumní. V motivačním procesu spáchaného skutku se podílela zejména její disharmonicky strukturovaná a nezralá osobnost. Vzniklé úzkostné napětí odreagovala útokem na stresor, tedy na syna. Nebyla schopna se přizpůsobit novému režimu, vše svědčí o nepřijetí dítěte. Zejména pláč a nespokojenost poškozeného ji neurotizovaly, na jeho reakce odpovídala netrpělivě, hněvivě a též fyzicky agresivním zacházením. Do motivačního procesu vstupují faktory vnější, jímž je komplikovaný vztah s [REDAKCE], když na poškozeného útočila v jeho nepřítomnosti. Dílčí útoky mají charakter jednání spontánně reaktivního a jsou kombinací problematické osobnosti obžalované a nepříznivých okolností při vážné osobní změně. Sociální vztahy jsou nezralé, povrchní, nestálé, nedostatečně kultivované a diferencované. Znalkyně se vyjádřila i k vztahům obžalované k jednotlivým osobám z rodiny a k jejím partnerům. Vyhodnotila, že vztah obžalované k synovi jako mateřsky a rodičovský nezralý, egocentrický a lehkovážný s tím, že mu nebyla schopna zajistit péči, ochranu, kterou potřeboval. Vztah k němu vytvořený nemá, pokud demonstruje city, pak tuto demonstraci považuje znalkyně za účelovou a naivně infantilní pózu. Netrpí bájevou lhavostí. Resocializace obviněné je možná a reálná.

33. U hlavního líčení se znalkyně **Mgr. Lenka Čermáková** na svůj posudek odkázala a stvrdila ho a poté uvedla shodně jako na č. l. 145 - 194, když dodala (č. l. 506 – 508), že nedokáže říci to, že pokud by se dostala do podobné situace péče o dítě, že už se to nebude opakovat. Tuto prognózu by viděla jako otevřenou. Záleží na tom, jak ona si sama uvědomí to, co se stalo, příčinné věci souvislosti a jak dále ona se postaví sama k sobě a jakou roli si v tom, co se stalo sama přisoudí a jak dál se bude snažit, pracovat na sobě, aby se tyto věci už neopakovaly. Jinak dispozice bohužel k podobným jednáním v zátěži má a spolehlivě toto nelze vyloučit. Ale šance samozřejmě je. Její obecná věrohodnost je narušená především selektivním výběrem informací, když se jí to hodí. Jako taková je její obecná věrohodnost lehce snižena nezralou problematickou disharmonickou osobností, ale není to nic patologického. Když se jí ta péče nedařila, tak nevěděla, co má dělat. V podobných situacích se ale nacházejí všechny matky po porodu, všechny matky, které mají 24 hodin v péči dítě. Navíc ona nebyla sama, měla přítele, který jí pomáhal. Opakovaně jí nabízel pomoc maminka i sestra. Tohoto však nevyužila. Byla v kontaktu s kamarádkou, která jí pomáhala. Dokonce se o ni zajímal pan [REDAKCE], tedy biologický otec dítěte, který se zajímal o syna, chtěl, aby byl zapsán v rodném listu, zajímal se o to, jak to zvládá. Ani této pomoci nevyužila. Takže o nějakém krutém zoufalství by nemluvila, protože ty možnosti měla a mentálně retardovaná není a žádnou psychózou netrpěla. Takže svoji situaci mohla kriticky zhodnotit. Obžalovaná tu situaci podcenila, vztah k tomu dítěti neměla vytvořený. K lékaři se jí prostě nechtělo, bylo to komplikované, musela by tam autobusem, navíc se bála, že jí paní doktorka osočí z nešetrného zacházení, když dítě mělo modřiny. Bála se, že se bude muset zpovídat, že to bude muset vysvětlovat. To přesně sedí na typ její osobnosti. Tam už nebyl žádný akutní stres, tam převládly její egocentrické obrany s tím, že prostě zbagatelizovala stav dítěte a neprožívala to s ním. Nebyla schopná těch mateřských prožitků, aby s tím dítětem soucítila, aby se o něj bála, aby prostě to, že dítě pláče, má nějaké problémy, je zraněné, aby v ní vyvolalo strach o jeho život a aby v ní probudilo ty mateřské postoje, aby tomu dítěti chtěla pomoci. To tam prostě není. Ona k tomu dítěti nemá vytvořený pozitivní mateřský vztah a neměla. Vztah obžalovaná a druh [REDAKCE] nezkoumala. Obžalovaná [REDAKCE] určitě není submisivní, dokáže se o sebe postarat a dokáže se bránit, dokáže dokonce až i manipulativním způsobem zacházet s muži, kteří dělají to, co ona si přeje. Obžalovaná nezakoušela pocit viny. Určitá lítost tam byla, není anetická, bezcitná, ale převládala tam sebelítost. Jako matka měla odpovědnost za péči o dítě, avšak odmítla pomoc rodiny i biologického otce, a to bezdůvodně. Nedokáže odhadnout své síly a v zátěžových

situacích, které jsou nové, s kterými nemá zkušenosti, tak může selhat, ale zda se toto bude opakovat, to určitě neví. Obžalovaná byla žena, která si vždycky dokázala poradit, mohla chodit ven i venku byla. Už jenom proto, že byla na cestě k paní doktorce, kam nedojela, tak to znamená, že nebyla uzamčená v bytě, mohla ohlásit věc na policii, mohla říci lékařce, že je týranou ženou a že vlivem toho se nemůže starat o dítě, ale toto neučinila. Měla sousedy, byla v kontaktu s lidmi. Chodila ven na procházku.

34. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, **odvětví toxikologie**, který zpracoval **Mgr. Martin Mžík** (č. l. 203 – 206 a 508 - 509) bylo zjištěno, že ve vzorku krve ani ve vzorku moči obviněné nebyly prokázány žádné látky ze skupiny léčiv, návykových nebo psychotropních látek.
35. Ve věci bylo provedeno i dokazování podle § 213 tr. řádu. Jedná se především o následující důkazy:
36. Z protokolu o zadržení osoby podezřelé [REDAKCE] (č. l. 79 – 80) bylo zjištěno, že obžalovaná tehdy měla u sebe i mobilní telefon [REDAKCE] s nezjištěnou SIM kartou, který byl značně opotřebovaný a měl poškozený display.
37. Usnesení ze dne 06. 08. 2020 byl nezletilému poškozenému [REDAKCE] ustanoven opatrovník JUDr. Tomáš Skoumal (číslo listu 213 – 214).
38. Předběžná prohlídka těla novorozence poškozeného, provedená znalcem MUDr. Šafrem, je na č. l. 226 (nezjištěna zlomenina stehenní kosti).
39. Z protokolu o prohlídce těla s fotodokumentací a lékařských zpráv (č. l. 259 – 266) byla zjištěna zranění nezletilého [REDAKCE], která byla zachycena i na pořízené fotodokumentaci. Na horních a dolních končetinách nebyly zjištěny žádné další úrazové změny. Případný další nález na vnitřních strukturách a orgánech bude upřesněn magnetickou rezonancí. Z lékařských zpráv pak mimo jiné vyplynulo, že stav dítěte (váhy 3,80 kg a výšky 53 cm) vyžaduje operační výkon. Stav dítěte byl alterovaný, bylo bolestivé, dráždivé, propnuté a ameningeální. Po CT měl chlapec sekundové klonické křeče obličeje a horních končetin, které se opakovaly. Posléze byl předán k operaci. Dále bylo zjištěno, že poporodní adaptace byla nekomplikovaná. Podle matky dosud nestonal. Matka mu doposud nepodává Vigantol kapky p.o., neboť si ho nevyzvedla, protože nemá peníze. A žije s dítětem sama. Vizuální stav nezletilého po přijetí do [REDAKCE] nemocnice v [REDAKCE] je zdokumentován na fotografiích a nosiči dat na č. l. 267 - 279.
40. Z výpisu ze zdravotní dokumentace nezletilého [REDAKCE], jakož i z kopií lékařských zpráv [REDAKCE], ošetřující dětské lékařky nezletilého (č. l. 281 – 284) bylo zjištěno, že [REDAKCE] do své péče převzala dne [REDAKCE] 2020 s kontrolou po 14 dnech. Dne [REDAKCE] 2020 během dopoledne proběhla telefonická porada o potížích chlapčeka a byl pozván k ní na středisko pro potíže: neklid, asi bolesti břicha, potíže s krmením, 4 dny bez stolice, když dne [REDAKCE] maminka dráždila konečník vatovou tyčinkou, na níž se objevila krev, občas nápadně bledý. Objektivně zjistila, že měl hmotnost 3 820 gramů, byl při vědomí; horní a dolní končetiny bpn, hybnost v normě, bez bolestivé reakce. V obličeji na pravé tváři, na zádech a drobné hematomy. Dle maminky o postýlku. Matce vysvětleno, že musí ihned do FN [REDAKCE] k vyloučení onemocnění krve pro zvýšenou tvorbu modřin. Dne [REDAKCE] 2020 se ve FN [REDAKCE] informovala, jak to s chlapcem dopadlo, když bohužel zjistila, že se tam matka s miminkem nedostavila. Matka byla telefonicky nedostupná, proto jí napsala SMS, že se musí do 10.00 hodin dostavit k ní na středisko, jinak vše ohlásí sociální péči. Matka se dostavila v 10.00 hodin. Uvedla, že [REDAKCE] 2020 jí nebylo dobře a proto nešla do [REDAKCE] nemocnice. Lékařka chlapčeka tento den již neprohližela a okamžitě matku i s dítětem odeslala do FN [REDAKCE] s tím, že na ambulanci jsou již informováni a čekají na ni. Telefonicky prověřila, že se matka dostavila.

Shodu s prvpisem potvrzuje [REDAKCE].

41. Z lékařské zprávy na č. l. 282 bylo dále zjištěno, že dne [REDACTED] 2020 byla telefonicky domluvena návštěvě v rodině, ale nebyli doma, byli i dítětem na nákupu. Dne [REDACTED] 2020 byl stav dítěte kontrolován, kdy byly prohlédnuty i jeho končetiny. Není uváděna žádná patologie ani na těle a hlavě. Toho dne byla provedena i edukace matky s příslušnými poučeními. Tělesný vývoj dítěte byl v normě.
42. Ze zástavní smlouvy (č. l. 311) datované dne [REDACTED] 2020 bylo zjištěno, na jméno [REDACTED] byla uzavřena zástavní smlouva se zastavárnou [REDACTED] na notebook acer s poskytnutím částky 1200 Kč, která se měla vrátit do [REDACTED] 2020. Podpis zní na jméno [REDACTED]. Z listiny na č. l. 334 vyplývá, že svědkyně [REDACTED] vezla obžalované dotčenou dětskou postýlku dne [REDACTED] 2020. Ze zprávy o provedení a výsledku fyziodetekčního vyšetření, provedeného s [REDACTED] metodou polygrafického testování (číslo listu 356 – 371) vyplynulo, že atypické reakce ve smyslu nepravdivé odpovědi jsou v textu vytučňeny. Jedná se i odpovědi na jeho podíl na zranění malého [REDACTED] a k jeho výpovědi na policii. Z úředního záznamu Policie ČR na č. l. 375 bylo zjištěno, že obžalovaná policistům dne [REDACTED] 2020 v nemocnici uváděla, že zjištěná zranění si [REDACTED] způsobil sám, když se hlavičkou udeřil o šprusle v postýlce. Z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací (číslo listu 376 – 385) bylo mimo jiné zjištěno, jak to v bytě obývaném obžalovanou vypadalo, když byla ohledána i předmětná dětská postýlka, byl učiněn i náčrtek bytu a foto a video dokumentace.
43. K důkazu byly provedeny i kopie dopisů, jež byly součástí korespondence obžalované, které byly policií propuštěny, ale byly okopírovány a založeny do spisového materiálu (č. l. 416 – 419).
44. Po takto provedeném dokazování procesní strany neměly návrhy na doplnění dokazování, když i soud byl toho názoru, že na podkladě takto provedeného dokazování lze věc meritorně posoudit.
45. Soud po provedení shora popsanych důkazů pak dospěl k závěru, že bylo prokázáno, že obžalovaná se dopustila jednání, které je popsáno ve výrokové části rozsudku, spočívající v opakovaných útocích obžalované [REDACTED] vůči poškozenému nezletilému [REDACTED], narozenému dne [REDACTED], které mělo být obžalovanou spácháno v období od [REDACTED] 2020 do [REDACTED] 2020, a to způsobem popsáním výše s tím, že pachatelkou tohoto jednání je právě obžalovaná [REDACTED], když i závěry znaleckých posudků prokazují její trestní odpovědnost a závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví soudní lékařství prokazují zranění, která byla poškozenému nezletilému opakovanými útoky obžalované způsobena.
46. Tento závěr lze učinit jednak z částečného doznání obžalované, v němž popsala své útoky na poškozeného nezletilého [REDACTED] s tím, že však popírá úmysl usmrtit poškozeného. Částečné doznání obžalované, kromě jí popíraných skutečností však není osamoceným důkazem. Obžalovaná je usvědčována výpovědí svědka [REDACTED], který atakům obžalované sice přítomen nebyl, ale viděl některé následky jejího jednání. Dále je usvědčována výpověďmi svědkyň [REDACTED], [REDACTED] či [REDACTED]. Rovněž je usvědčována znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, z jehož závěrů vyplývají zranění zjištěná na těle nezletilého poškozeného, jejich závažnost a zejména pak charakter léčení a velkou pravděpodobnost trvalých následků. Mechanismus, jímž tato zranění měla být způsobena, pak odpovídá výpovědi obžalované [REDACTED]. Obžalovaná je trestně odpovědnou osobou, neboť její rozpoznávací schopnosti byly v době jejího jednání zachovány, ovládací schopnosti byly sníženy mírně, nepodstatně.
47. Jednání obžalované [REDACTED] naplňuje po stránce subjektivní i objektivní zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákoníku, ukončené ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaná se dopustila

Shodu s prvpisem potvrzuje [REDACTED].

jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému usmrcení nezletilého poškozeného [REDAKCE] když k dokonání trestného činu nedošlo toliko z důvodů okolností na obžalované nezávislých. Obžalovaná jednala v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť s ohledem na své intelektové schopnosti věděla, že může svým agresivním jednáním smrt synovi způsobit a pro případ, že ji způsobí, s tím byla srozuměna. V této souvislosti je nutno poukázat na intenzitu a četnost agresivního chování obžalované, kterého se opakovaně dopouštěla na dítěti novorozeneckého věku, kdy pro jeho bezbrannost její jednání mohlo vést ke smrti nezletilého poškozeného, přičemž tím, že útoky směřovaly zejména vůči hlavě nezletilého, v intenzitě středního až velkého násilí, musela být srozuměna i s možností jeho úmrtí.

48. Podstatným pro právní kvalifikaci jednání obžalované byl znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, jehož závěry znalec MUDr. Šafr stvrdil v rámci prezentace posudku u hlavního líčení, když uvedl zejména, že poškozený nezletilý utrpěl velmi vážná, život ohrožující zranění, kdy jeho smrt byla odvrácena díky urgentnímu vysoce odbornému ošetření poškozeného. Došlo u něho mimo jiných zranění k rozsáhlému nevratnému poškození mozkové tkáně s trvalými následky zejména v oblasti poškození zraku, které je téměř jisté. Mechanismus způsobení zranění odpovídá výpovědi obžalované, která útoky popsala. Znalec stanovil i intenzitu jednotlivých útoků, kterou označil za velkou. Potvrdil i to, že zjištěné podkožní výrony byly způsobeny v různém časovém období, což odpovídá delší době jednání obžalované vůči poškozenému. Stvrdil, že ke vzniku komplexu zjištěných poranění došlo v rámci předmětného časového intervalu. Uvedl i to, že zranění zjištěná na hlavě poškozeného by v konečném důsledku vedla ke smrti poškozeného, přičemž i samotná anestezie ohrožovala dítě kojeneckého věku na životě. Z pohledu znalce z odvětví soudního lékařství vyhodnotil jednání obžalované jako hrubě nestandardní, naprosto odporující průměrně vzdělaným a intelektuálně vybaveným osobám, i obvykle známému a dobře chápanému doporučenému zacházení s dítětem na hranici novorozeneckého a kojeneckého věku i postupům standardně sdělovaným rodičkám.
49. Ze znaleckého posudku k osobě obžalované z odvětví psychiatrie vyplývá, že obžalovaná je osobou trestně odpovědnou, že netrpí ani nikdy netrpěla jakoukoli duševní chorobou, když její osobnost je nezralá disharmonicky se vyvíjející a péče o novorozence pro ni znamenala standardní zátěž, zvýšila se její emoční zátěž, došlo ke zvýšení jejího vnitřního napětí, které vedlo k impulzivnímu jednání, při němž reagovala agresivně vůči objektu, svému nezletilému synovi, který její diskomfort způsobil.
50. Znalkyně psycholožka označila obžalovanou jako osobu [REDAKCE] inteligentní, zejména zjistila sníženou sociální a emoční inteligenci, je egocentrická, infantilní, emočně nestabilní, lehkovážná, není schopna zvládat nápor negativních emocí. Obžalovaná hledá viníka svého jednání, přičemž necítí vinu, staví se do pozice oběti. Není schopna přiznat odpovědnost za to, co se stalo. Dítě nepřijala, nebyla na něj připravena, nemá k němu vytvořený vztah. Znalkyně uzavřela i na to, že obžalovaná není submisivní a chová se manipulativně. Tyto závěry je nutno doplnit o následující argumentaci.
51. Zásadní námitkou obhajoby obžalované při jinak doznávání podstaty skutku, co do opakovaných útoků i na hlavu nezletilého bylo tedy to, že jejím úmyslem nebylo poškozeného nezletilého [REDAKCE] usmrtit, ale „jen“ způsobit těžkou újmu, když jen s tímto následkem byla srozuměna. S její obhajobou se soud neztotožnil. Úvodem k tomuto lze předdeslat, že porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem není při formě zavinění v tzv. eventuálním úmyslu chtěným následkem jednání pachatele, ale ten ho ve svých představách vnímá jako možný a počítá s eventualitou jeho způsobení. Jinak řečeno ví, že ho svým jednáním může způsobit a pro případ, že ho způsobí, je s tím srozuměn. Podle názoru soudu právě toto srozumění lze u obžalované [REDAKCE] dovodit. Obžalovaná v rámci svých výpovědí všechny způsoby násilného jednání vůči poškozenému,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

tedy třesení ve stoje, v sedě, tlačení na hlavu poškozeného, zakrývání jeho úst, kousnutí do tváře, úder o podlahu v koupelně při opakovaném umístování poškozeného na podlahu koupelny a jeho zanechání bez pomoci přiznala. Ve strukturách hlavy novorozence jsou umístěny životu důležité orgány, jejichž narušení, a to i v tomto případě i menší intenzitou násilí může vést ke smrti takto malého člověka. Ostatně [REDAKCE] v té době vážil 3 820 gramů, byl zcela bezmocný a neschopný obrany. Pokud se takovéto bezbranné oběti nefixuje hlavička, tak byl při všech shora popsáných manipulacích bezprostředně ohrožen na životě. Obžalovaná se k němu chovala hrubě nestandardně, naprosto odporujícím způsobem všem edukacím, což jí bylo známo, když sama uvedla, že věděla, že se hlavička musí podpírat. Navíc byla dětskou lékařkou o tomto poučena, kdy jí byla edukace poskytnuta nejpozději dne [REDAKCE] 2020, jak je to zmíněno v příslušné lékařské zprávě ošetřující dětské lékařky. Byla si tak vědoma jak se má ke svému dítěti chovat, co smí a co nesmí a věděla také, jaký je doporučený způsob zacházení s novorozeným dítětem a věděla, jaký je standardní postup, který je sdělován rodičkám. Přesto s nezletilým prováděla činnost s velmi vysokým rizikem vzniku život bezprostředně ohrožujících a ze své povahy smrtelných poranění mozkové části lebky a nitrolebních orgánů, za níž je nutno považovat především opakované, v řádu více vteřin či dokonce minut trvající třesení s poškozeným v poloze vertikální i horizontální bez jistění jeho hlavy i silové pokládání poškozeného zadními partiemi těla (včetně hlavy) na podlahu koupelny. Při takovéto manipulaci s dítětem ve věku v řádu [REDAKCE] týdnů musela být srozuměna nejen s tím, že mu může způsobit nejen újmu na zdraví, ale nutně v její představě muselo i vědomí vzniku smrti poškozeného. Přesto se k němu takto i nadále chovala a tím musela být i s tímto smrtelným následkem srozuměna. Tomuto odpovídá i to, že konala ve zlosti na nezletilého, což vyplynulo i z posudku o jejím duševním stavu. Ostatně sama u hlavního líčení uvedla, že si svoji zlost vylila na malém. To, že si slovně vědomost smrtelného následku nepřipouští na věci nic nemění. Jedná se tak o srozumění s tímto následkem a nikoliv jen o pasivní akceptace trestněprávně významného následku. Jak již bylo poukázáno shora jednání obžalované sice primárně nesměřovalo ke způsobení smrtelného následku, způsobení smrti nebylo jejím cílem ani jeho nutným produktem, když obžalovaná rozhodně nechtěla přímo synovi smrt způsobit, nicméně byla srozuměna s tím, že s realizací jejího cíle, tedy agresivní hněvivá manipulace se synem, může být spojeno se způsobením předmětného smrtelného následku, že tento může skutečně eventuálně nastat, byť bude pouze vedlejším produktem jejího jednání, když ale nebude muset nastat zcela nevyhnutelně. Na srozumění v této formě lze usuzovat především z toho, že obžalovaná nepočítala s ničím konkrétním, co by mohlo zabránit takovému následku, který si představovala jako možný, ale byla opakovaným agresorem a i k lékaři nešla sama, ale na popud svědka [REDAKCE] a do nemocnice byla fakticky dotlačena činností jiných osob. K oné představě skutečně reálné možnosti vzniku smrti nezletilého lze dále doplnit i to, že obžalovaná je vlastní, že z emoční zátěže uniká, což ve vztahu k novorozenci se projevilo tím, že vůči němu reagovala agresivně, a to jako proti objektu, který její diskomfort způsobil, tedy nikoliv svědek [REDAKCE]. U obžalované přitom dominuje egocentrismus, nezdrženlivost a pokud z nepříjemné situace nelze uniknout reaguje agresivně verbálně i fyzicky. Jednala hněvivě s fyzickým agresivním zacházením, a to vůči synovi, k němuž nemá vytvořen vztah. Přitom nejednala v žádném akutním stresu, ale převládly u ní její egoistické rysy a stav svého dítěte neprožívala (viz výpověď znalkyně Čermákové).

52. Lze tedy shrnout, že obžalovaná si musela být vědoma, že při popsáném způsobu zacházení s poškozeným, kdy použila různé mechanismy fyzického útoku vůči [REDAKCE] kojenci, mu může způsobit i smrtelná poranění. Obžalovaná nejenže s poškozeným nezletilým v řádu několika minut opakovaně v různých dnech, opakovaně zlostně trásla, a to jak stojíc s ním, tak i v sedě na posteli, kdy v rámci tohoto jednání nezabezpečila jeho hlavičku, ale taktéž jej kousla do pravé tváře, tlačila mu jeho hlavu rukou, na níž měla prsteny, dokonce jej tzv. za trest pokládala na dlážděnou podlahu koupelny tak, že se poškozený udeřil zadní stranou

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

hlavičky o dlaždice. Tyto fyzické útoky provázela vulgárními nadávkami, a to jen proto, že sama nebyla připravena na příchod dítěte, které jí obtěžovalo svým pláčem. Tím jí dostávalo do pro ni diskomfortní situace, kterou nebyla ochotna zvládnout.

53. Obhajoba obžalované v tom smyslu, že jí nepřímý úmysl nebyl prokázán, tak byla vyvrácena, když samozřejmě je možno souhlasit s obhajovací argumentací, že závěr o úmyslu pachatele způsobit svým jednáním jinému smrt nelze dovodit toliko ze zjištění, že úmyslně vykonal něco, co takový následek mohlo způsobit, když je třeba prokázat také to, že pachatel alespoň věděl o možnosti způsobení následku zde předpokládaného. Obžalovaná svým hrubým a nestandardním jednáním vůči kojenci to požadované srozumění v představě musela mít. To, že její konání neskončilo smrtí, bylo skutečně jen dílem náhody a okolností ležících mimo její vůli.
54. Na průkazu zmíněného srozumění obžalované rozhodně nic nemění, že její intelektové schopnosti jsou v pásmu [REDAKCE] ani to, že její sebekontrola je nápadně snížena ani, že nemá dobrou schopnost předvídat následky svých činů, neboť byla schopna rozpoznat nebezpečnost svého jednání a také ho ovládat.
55. Obžalovaná, tedy až na zranění nožičky, které z pohledu smrtelného následku nebylo to rozhodující a délku doby třesení, která s ohledem na závěry znalce z odvětví soudního lékařství by také nemělo vliv na akutní hrozbu vzniku smrti nezletilého, doznala všechny ostatní znaky objektivní stránky popisu skutku. Nebylo tedy pochyb o základu toho, co se stalo, neboť zranění hlavy nezletilého předmětným mechanismem byla prokázána i dalšími důkazy. Především znaleckým posudkem z odvětví soudního lékařství, podpůrně i výpověďmi svědků [REDAKCE] (viz například jeho tvrzení o zranění nezletilého, že s ním třásla), [REDAKCE] (viz její sdělení, že svědek [REDAKCE] jí řekl, že obžalovaná ublížila malému, když on byl v práci, že se synem třepala a že blednul) či lékařskými zprávami o stavu nezletilého.
56. Další obhajovací námitka spočívala v trvání onoho třesení. Zde soud vycházel především z kombinace výpovědi obžalované a soudně lékařské expertízy. Doba třesení nakonec vycházela především z toho, co sama obžalovaná uvedla a ukázala a znalec toto posoudil. Soud je toho názoru, že časové vymezení trvání dílčích ataků a jeho konkrétních způsobů je odpovídající a má dostatečný základ v provedených důkazech a nevykazuje žádné znaky svévole nebo premis.
57. Další obhajovací námitkou bylo to, že obžalovaná byla izolována svědkem [REDAKCE], že jí vyhrožoval, omezoval v kontaktu s ostatními, a proto nemohla vyhledat pomoc. Ani tato obhajoba nebyla potvrzena, když současně byla v dostatečné míře jistoty vyvrácena. Předně je nutno uvést, že svědectví svědka [REDAKCE] nebylo jediným usvědčujícím důkazem a ani nakonec nebylo důkazem stěžejním, ale byl to jen jeden z mnoha důkazů. Současně je si soud vědom i toho, že ve vztahu mezi ním a obžalovanou mohlo docházet k rozepřím, ale nikoliv v intenzitě, kterou ve své obhajobě uplatňuje obžalovaná. Obžalovaná měla možnost se pomoci domoci, ale nevyužila toho. Sama si nikomu nestěžovala, že by péči o dítě nezvládala či, že by jí svědek [REDAKCE] nějak omezoval a tuto obhajobu neuplatnila od začátku. Nejprve se o této domnělé činnosti svědka [REDAKCE] vůbec nezmiňovala, poté že neví, proč to nehlásila a až posléze, že neměla jak volat o pomoc. Již tento postup obhajobu znevěrohodňuje. Ostatně obžalovaná používá na svoji obhajobu i řadu nepravdivých údajů. Například, že by s nezletilým do nemocnice určitě šla, ale bez kontroly ošetřující dětské lékařky tak neučinila, že synovi obličej nezakrývala, když mu dávala jen cumel (viz vazební zasedání), že žije sama, že si syn modřiny způsobil o postýlku (to vše tvrdila v nemocnici) a podobně. Je tak evidentní, že obžalovaná k líčení reality přistupuje podle toho, co se pro ni jeví jako momentálně prospěšné. Jak dále bylo zjištěno, tak věrohodnost obžalované je narušena především selektivním výběrem informací, přičemž druhé bezohledně využívá.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

58. To, že mohla požádat o pomoc plyne z mnoha důkazů, ať již se jedná o výpověď svědkyně [REDACTED] (opakovaně jí volala, někdy se i dovolala, komunikovaly i přes SMS a MMS i přes facebook včetně spojení přes web kameru; obžalovaná odmítla její návštěvu), svědkyně [REDACTED] (po porodu s [REDACTED] hovořila 2x), svědkyně [REDACTED] (půjčovala si od ní peníze, byla za ní v práci, obžalovaná od ní přebírala postýlku, kdy obžalovaná přiběhla dolů před dům, byly spolu v kavárně bez přítomnosti svědka [REDACTED] obžalovaná dávala fotky na facebook, přes který mohly komunikovat, byly on line přes facebook i messenger, volaly si, obžalovaná si měla vyřizovat nějaký rodný list). Obžalovaná také chodila na nákupy, k lékaře, ale nikomu nic neřekla. Svědek [REDACTED] ji viděl na lavičce a potkával na chodbě. [REDACTED] i [REDACTED] obžalované potvrdily, že také jí nabízely pomoc, [REDACTED] dokonce nabídla, aby po porodu i se synem byla u ní, což vše obžalovaná odmítla. Když chodila k lékaři, tak musela mít klíče od bytu. Stejně platí i pro nákupy, na které chodila, což mimo jiné plyne ze sdělení ošetřující dětské lékařky, která chtěla domácnost navštívit (viz lékařská zpráva [REDACTED]). O obžalovanou se zajímal i otec dítěte pan [REDACTED]. Toto vše jsou informace čerpané z jiných důkazů, než byla výpověď svědka [REDACTED]. I z jeho výpovědi lze však poukázat na to, že peníze měli od jeho matky, že to byl on, kdo volal lékaře a kdo oznámil obžalované SMS to, že se musí dostavit na středisko, či že i z toho rozbitého telefonu šlo posílat SMS a volat, což fakticky potvrzují i ostatní důkazy v tomto směru obžalované.
59. Z provedených důkazů, tak soud nemohl dovodit obhajovací verzi, že [REDACTED] se snažil obžalovanou uzurpovat pro sebe, že by se jí snažil izolovat od jejího okolí, když však mezi nimi docházelo ke konfliktům. Obžalovaná tak nebyla jakýmsi rukojmím svědka [REDACTED].
60. Je tedy evidentní, že konání svědka [REDACTED] rozhodně nebylo takové, jak obžalovaná uvádí, že nebyla tak v jeho moci, jak se snaží tvrdit. Pokud by chtěla pomoci, tak by se dovolala. Samozřejmě, že nepochybně hádky mezi obžalovanou a panem [REDACTED] byly, což potvrzuje třeba svědek [REDACTED] či svědkyně [REDACTED]. Byla mezi nimi i žárlivost. Sama obžalovaná současně není osobou submisivní a dokáže se dobře prosadit, když s muži zachází manipulativně, když dělají, co ona chce. Ostatně i její chování ve vazbě, kde měla dva problémy, svědčí o tom, že je i dominantní osobností (viz zpráva ředitele věznice níže).
61. V souladu s opatrovníkem nelze než neuvést, že i kdyby to se svědkem [REDACTED] měla paní obžalovaná těžké, tak to nic nemění na faktu, že to byla ona, kdo v jeho nepřítomnosti a bez jeho vědomí vedl útoky proti poškozenému, že to byla ona, kdo nevyhledal pomoc ani odbornou, ale ani pomoc ze strany rodiny nebo přátel. Byla to ona, kdo šla k lékaře až po řadě útoků na poškozeného, a to z opakovaného popudu svědka [REDACTED] útoky opakovala, jejich následky na synovi viděla, ale nic nečinila. Ani na urgentní žádost dětské lékařky nešla do nemocnice. Obžalovaná si musela být vědoma míry, v jaké poškozenému ubližuje a s těmito následky byla zjevně srozuměna. Například pokud kojeneček zvracel krev a dětská lékařka ji poslala urgentně do nemocnice, tak si musela být vědoma vážnosti situace. Ale ona se chovala i nadále stejně, přičemž to, že obžalovaná šla do nemocnice nebylo její zásluhou, ale dětské lékařky, která urgovala její návštěvu nemocnice a paradoxně za přispění svědka [REDACTED].
62. Pokud se týká poukazu pana obhájce na obsah úředních záznamů o podaném vysvětlení s [REDACTED], tak soud k obsahu těchto úředních záznamů nemohl vůbec přihlížet, a to proto, že ustanovení § 158 odst. 6 tr. řádu mimo jiné uvádí, že je-li ten, kdo podal vysvětlení, později vyslýchán jako svědek, nemůže mu být záznam přečten, nebo jinak konstatován jeho obsah.
63. Pokud se týká výpovědi svědkyně [REDACTED] a [REDACTED], tak z jejich výpovědí číší snaha obžalované pomoci, přilepsit jí a některá jejich tvrzení jsou neobjektivní a vypovídaly

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

více o svém přesvědčení a méně o tom, co skutečně viděly či slyšely. Nicméně i tak zůstaly významným usvědčujícím materiálem.

64. Znalec soudní lékař se vyjádřil i ke zlomeninám stehenní kosti nezletilého poškozeného, kdy uvedl, že nelze přesně určit datum vzniku těchto poranění, kdy k nim mohlo dojít i před [REDACTED] 2020. Soud však uzavřel, že i za toto zranění nese odpovědnost obžalovaná a že bylo způsobeno v důsledku jejího chování k nezletilému. Zde soud vycházel jednak z toho, že soudní lékař potvrdil, že popisovaným jednáním obžalované i toto zranění mohlo být způsobeno. Svědek [REDACTED] popřel, že by dané zranění způsobil, navíc protiprávního jednání obžalované vůči synovi se vždy mělo odehrávat v době, kdy tento svědek byl v práci, přičemž za jeho přítomnosti se významnějších ataků vůči synovi neměla dopouštět. Dále z lékařských zpráv dětské lékařky bylo zjištěno, že dne [REDACTED] 2020 [REDACTED] kontrolovala i nožičky a bylo vše v normě. Dne [REDACTED] 2020 při další kontrole byly horní i dolní končetiny v hybnosti v normě a bez bolestivé reakce. Jelikož jde o specializovanou dětskou lékařku a šlo i o cílené vyšetření i na nožičky, tak by lékařka musela poznat, že dítě trpí zlomeninou dlouhé stehenní kosti. Nic takového však zjištěno nebylo. Proto soud uzavřel, že zranění nožičky nezletilý utrpěl konáním obžalované buď ze dne [REDACTED] či ze dne [REDACTED] 2020 a proto toto zranění nezletilého v zavinění obžalované ponechal.
65. Všechny shora popsané důkazy tvoří ucelený řetězec důkazů svědčících na vinu obžalované [REDACTED]. Není tedy pochyb o tom, že právě obžalovaná je pachatelkou jednání vůči nezletilému poškozenému tak, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku. Obžalovaná současně měla řadu možností požádat o pomoc, a to jak členy své rodiny, jak vyplývá z jejich svědeckých výpovědí, tak i při různých jiných příležitostech. Například mohla požádat o pomoc lékařku, prodavačku, sousedy či svědkyni [REDACTED]. Nic z toho však neučinila. Již z tohoto je zřejmé, že přenášení viny na svědka [REDACTED] neobstojí. Navíc svého jednání vůči synovi se výlučně dopouštěla v době, kdy tento svědek byl v práci a v bytě při jejím jednání nebyl přítomen.
66. Dále to, že si byla vědoma svého nesprávného jednání vůči nezletilému poškozenému svědčí to, že neuposlechla pokynu dětské lékařky k okamžité návštěvě FN [REDACTED] a se zraněným novorozencem do nemocnice nešla a nechala jej bez poskytnutí lékařské péče trpět bolestmi ze způsobených zranění a dokonce ve svých atacích pokračovala, ač od lékařky věděla, že se jedná o urgentní vyšetření.
67. Vzhledem k více mechanismům agresivního jednání a způsobeným zraněním pak bylo jednání obžalované soudem právně kvalifikované jako zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. c) trestního zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, když tento pokus lze považovat za ukončený, neboť obžalovaná udělala vše pro to, aby způsobila smrt poškozeného nezletilého. Obžalovaná jednala v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť s ohledem na zjištěné intelektové schopnosti musela vědět, že kombinací několika velmi agresivních útoků trvajících více dní může takové porušení nebo ohrožení způsobit a pro případ, že je způsobí, s tím byla srozuměna. Navíc útok směřovala zejména vůči hlavě měsíčního syna a jednala střední až velkou intenzitou působícího násilí.

K otázkám trestovým.

68. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z účelu trestu podle § 38 tr. zákoníku a přihlédl ve smyslu § 39 odst. 1 tr. zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného činu pro společnost, k okolnostem případu, k možnostem nápravy obžalované i k jejím osobním poměrům. Povaha a závažnost činu byla primárně určována především významem chráněných zájmů, který byl dotčen, neboť obžalovaná porušila zájem společnosti na ochraně života, tedy toho nejcennějšího objektu ochrany. Do úvah o trestu je také nutno

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

zahrnout i okolnosti o způsobu provedení činu a jeho neblahé následky i okolnosti, za nichž byl čin spáchán a také i osobu obžalované, jeho pohnutku, záměr i cíl i její minulost.

69. Obžalovaná [REDAKCE] ke své osobě dodala, že její osobní poměry se od posledního výslechu nezměnily. Syn je nyní v péči její [REDAKCE], která se o něj musí celý den starat. Obžalovaná nemá žádný majetek ani výdělek. V bytě, ve kterém žila, byl pronajatý. Dluhy nemá, když nájem, který dlužila, byl zaplacen z kauce. Jiné trestní stíhání nemá. Negativní opis z evidence přestupku obžalované je založen na čísle listu 421. Opis z evidence rejstříku trestů obžalované je na čísle listu 422, 452, když obžalované svědčí fikce neodsouzení. K tomuto obžalovaná uvedla, že byla odsouzená za křivé obvinění, kdy křivě obvinila jednoho známého. Sehrála se tam bitka a byl vyvíjen nátlak.
70. Ve výkonu vazby k obžalované byly zjištěny dva negativní poznatky, a to za držení nepovoleného předmětu a za navazování nedovolených skutků (oboje v měsíci [REDAKCE] 2020). V současné době je již její chování a vstupování na požadované úrovni, pokyny a příkazy plní, pořádek udržuje a konflikty nemá (viz posudek ředitele vazební vaznice na č. l. 458).
71. Obžalované ve smyslu § 41 tr. zákoníku polehčuje částečné doznání k většině skutkových zjištění (písm. l), předchozí řádný život (písm. písm. p) a že čin spáchala z nedostatku životních zkušeností (písm. b). Ve smyslu § 42 písm. h) tr. zákoníku jí přitěžuje, že trestný čin spáchala ke škodě dítěte, osoby blízké a nemohoucí. Přitěžující okolnost spáchání zvláště surovým a trýznivým způsobem soud nekvalifikoval, když okolnosti způsobu spáchání se projeví v užité právní kvalifikaci.
72. Obžalovaná je ohrožena trestní sazbou 15 - 20 let nepodmíněně, případně výjimečným trestem. V rámci úvah o trestu nebylo zjištěno nic, co by mohlo naplňovat podmínky ustanovení § 58 tr. zákoníku, neboť tu nebyly ani nějaké výjimečné okolnosti případu ani v osobě pachatelky. Nebyly tu ani podmínky prohlášení viny ve smyslu ustanovení § 140 tr. zákoníku ani podmínky dohody o vině a trestu. I pokusné jednání obžalované bylo provedeno tak, že učinila vše potřebné pro dokonání činu a proto ani tato alternativa ukládání trestu pod spodní hranici nebyla naplněna. Obžalovaná necítí vinu, čin spáchala ve vzteku na bezbranném objektu. Projevená lítost se ze značné míry jevila jako sebelítost.
73. Pro neužití předmětného moderačního ustanovení byla závažná i ta skutečnost, že útočila agresivně na novorozence syna, který byl odkázán na její bezmeznou péči. Její jednání vůči novorozenci se naprosto vymykalo zacházení s takto malými dětmi. Nepochybně se jednalo o konání hrubě nestandardní, navíc prováděné matkou dítěte. Proto soud neshledal žádné výjimečné podmínky pro možnost aplikace § 58 o ukládání trestu. Na druhou stranu nebyly naplněny podmínky ani pro ukládání výjimečného trestu, když resocializace obžalované je možná, když ustanovení § 54 tr. zákoníku jako nutnou obligatorní podmínku pro uložení výjimečného trestu vyžaduje i to, že možnosti pachatele jsou obzvláště ztíženy, což zjištěno nebylo. Bylo tedy nutno ukládat trest v rámci sazby 15 - 20 let. Vzhledem k převaze polehčujících okolností a nízkému rozpětí sazby soud jako odpovídající obžalované uložil trest odnětí svobody v trvání šestnácti roků. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaná [REDAKCE] pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou, ač by měla být zařazena do věznice se zvýšenou ostrahou, když soud uzavřel, že povaha narušení obžalované není taková, aby k její nápravě vedl co nejpřísnější režim, když současně ve věznici s ostrahou budou významně lepší možnosti, aby byla zabezpečena její náprava, tak aby po výkonu trestu vedla řádný život.

K řízení adheznímu.

74. Obžalovaná byla uznána vinnou ze spáchání zvláště závažného zločinu vraždy podle ustanovení § 140 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, jež byl ukončený ve stadiu pokusu dle ustanovení § 21, odst. 1 tr. zákoníku, a to ve vztahu k poškozenému nezletilému, když tímto

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

skutkem vznikla poškozeným újma, jejíž náhrady se poškození po obžalované domáhají. Řádně a včas se s náhradou škody připojila Česká průmyslová zdravotní pojišťovna ČR s částkou 345 712 Kč, a s nemajetkovou újmou opatrovník nezletilého poškozeného s částkou bolestného ve výši [REDACTED] a s nárokem na ztížení společenského uplatnění ve výši [REDACTED]. Částka související s léčbou poškozeného byla Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnou ČR řádně vyúčtována, a to doklady na č. l. 408 - 415.

75. Proto soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu rozhodl, že obžalovaná [REDACTED] je povinna nahradit na náhradě škody poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně se sídlem Ostrava-Vítkovice, Jeremenkova 11, IČO 47672234, částku 345 712 Kč. Dlužno dodat, že u náhrady škody (zde zdravotní pojišťovně) bylo povinností soudu náhradu škody přiznat, když byla řádně a včas požadovaná a byla doložení potřebnými doklady.
76. Opatrovník nezletilého [REDACTED] JUDr. Tomáš Skoumal ve svém připojení s nemajetkovou újmou uvedl, že jednáním obžalované došlo k závažné nemajetkové újmě na přirozených právech poškozeného ve smyslu ustanovení § 2956 občanského zákoníku, především k újmě na právu na ochranu zdraví. Tuto nemajetkovou újmu požaduje poškozený nahradit, a to formou náhrady za ztížení společenského uplatnění a bolestného. Při vyčíslení nároků vychází z Metodiky Nejvyššího soudu ČR k náhradě nemajetkové újmy ze dne 12. 04. 2014.
77. Obžalovaná poškozenému způsobila řadu zranění, která odpovídají zraněním popsaným ve výroku tohoto rozsudku. Podle posudku MUDr. Miroslava Šafra jsou uvedené poškození takového rázu, že bezprostředně ohrožovala život poškozeného, když znalec uzavřel, že trvalé následky ve smyslu poškození psychomotorických funkcí, intelektu a smyslových funkcí (zraku) jsou u poškozeného velmi pravděpodobné až jisté.
78. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že obžalovaná zcela zásadně ztížila poškozenému možnost společenského uplatnění. Podle metodiky je základem pro výpočet výše náhrady za ztížení společenského uplatnění 400 násobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok, který předchází roku, ve kterém došlo k poškození zdraví. Uvedený ukazatel za rok 2019 činil 34 125 Kč. Základní náhrada tedy činí 13 650 000 Kč. Podle části IX metodiky je třeba zdravotní poškození zařadit do jedné ze čtyř skupin. V tomto případě jde o skupinu 3 – těžká obtíž („problém je přítomen více než 50% času s intenzitou, která částečně rozvrací každodenní život osoby a který se děje často během posledních 30 dní“). Zdravotní potíže ve skupině číslo 3 představují 50 až 95 % základní náhrady. Byť se opatrovník domnívá, s ohledem na charakter poškození, že by mohl zvolit i vyšší procento, vyjádřil potíže poškozeného na 60 %. Náhrada za ztížení společenského uplatnění by tak měla činit [REDACTED] Kč.
79. Částka náhrady za ztížení společenského uplatnění shora určená musí být ve shodě s metodikou, dále zvýšena s ohledem na věk poškozeného a s ohledem na okolnosti uvedené v ustanovení § 2957 občanského zákoníku, konkrétně na skutečnosti, že újma byla způsobena při zneužití závislosti poškozeného na obžalované. Poškozený byl v době spáchání zločinu starý asi jeden měsíc. Je zjevné, že jeho společenské uplatnění bude sníženo výrazně vyšší měrou než například u osoby šedesátileté, vždyť poškozený má před sebou celý život. Na to metodika pamatuje, když stanoví, že náhrada má být u poškozených ve věku 0-24 let zvýšena o 30 až 35 %. S ohledem na uvedené zvyšuje poškozený svůj nárok dle článku IV o 30 %, tedy o částku ve výši [REDACTED] Kč. I okolnosti dle ustanovení § 2957 občanského zákoníku jsou dle metodiky důvodem pro zvýšení náhrady. V tomto případě je zneužití závislosti poškozeného na obžalované zvláště přitěžující, poškozený byl vzhledem ke svému věku naprosto bezbranný, nemohl klást odpor ani slovní ani si někomu stěžovat, byl obžalované, tedy své matce vydán zcela napospas. Poškozený proto zvyšuje svůj nárok dle

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

článku IV o 10 %, tedy o částku ve výši [REDACTED] Kč. Celkově tak požaduje poškozený náhradu za ztížení společenského uplatnění ve výši [REDACTED] Kč.

80. Opatrovník dále uvedl, že náhradou nemajetkové újmy je dle současné právní úpravy i bolestné. Bolestné vypočetl podle bodového ohodnocení jednotlivých poškození, které stanoví metodika. Hodnota jednoho bodu je přitom dle metodiky jedna setina průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok, který předchází roku, ve kterém došlo k poškození zdraví. V tomto případě tedy činí hodnota jednoho bodu částku ve výši 341,25 Kč. Bodové ohodnocení nejzávažnějších zdravotních poškození způsobených obžalovanou je toto:
- vpáčená (impresivní) zlomenina zadních partií mozkové části lebky – 40 bodů, položka S0201 metodiky
 - krvácení pod tvrdou mozkovou plenu (subdurální krvácení) – 150 bodů, položka S065 metodiky
 - krvácení pod pavučnici (subarachnoidální krvácení) – 200 bodů, položka S066 metodiky
 - těžké hypoxicko-ischemické poškození tkáně obou mozkových polokoulí, kalózního tělesa a struktur středního mozku s atrofií mozkové tkáně (způsobeno především dlouhotrvajícím třesením poškozeného s nezajištěnou hlavičkou) – 200 bodů, položka S0622 metodiky
 - mnohačetné zlomeniny stehenní kosti – 100 bodů, položka S7230 metodiky.

Celková výše bolestného tak činí [REDACTED] Kč.

81. Opatrovník dále uvedl, že požadovaná náhrada se může jevit jako značná, zvláště v komparaci s majetkovými poměry obžalované. Je to ale mylný dojem. Nelze nevidět, že obžalovaná zničila poškozenému život. Její skutek se svými následky blíží vraždě, poškozený jednoznačně nebude schopen běžného života, bude omezen naprosto zásadně, zvláště po smyslové a intelektové stránce. Je správné a spravedlivé, aby obžalovaná nesla za své jednání celoživotní finanční následky. Obžalovaná je mladá, je jí [REDACTED] let. Je zdravá, schopná dosahovat příjmů. Je velmi pravděpodobné, že jak obžalovaná, tak poškozený budou žít ještě desítky let, většinu z té doby bude obžalovaná výdělečně činná. Pokud tedy bude vycházet z předpokladu, že by obžalovaná splácela poškozenému způsobenou újmu dlouhá léta, není nereálné, že ji uhradí nebo aspoň její podstatnou část. Zároveň by takové dlouhodobé splácení bylo prospěšné i pro poškozeného, který nebude schopen se sám živit a bude odkázán na pomoc ostatních. S ohledem na očekávané trvalé zdravotní a psychické následky u poškozeného, jeho věk i skutečnost, a že útok byl realizován matkou, tedy osobou, na níž byl poškozený závislý, nelze tuto částku považovat za nepřiměřeně vysokou. Opatrovník tedy navrhl, necht' soud v odsuzujícím rozsudku uloží obžalované povinnost nahradit poškozenému náhradu za ztížení společenského uplatnění ve výši [REDACTED] Kč a bolestné ve výši [REDACTED] Kč, tedy celkem nemajetkovou újmu v částce [REDACTED] Kč.
82. Oba nároky opatrovníka soud uznal za oprávněné, když se ztotožnil s vývody opatrovníka nezletilého poškozeného JUDr. Skoumala ohledně uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy, když se jedná o vývody na půdorysu metodiky Nejvyššího soudu, která byla k tomuto účelu zpracovaná. Nárok na náhradu za ztrátu ztížení společenského uplatnění byl oprávněně zvýšen jak pro závislost poškozeného na obžalované pro vztah syn - matka, tak i pro velmi útlý věk poškozeného. S argumentací i s kritérii výpočtu částky výši [REDACTED] Kč se soud ztotožnil. Stejně tak i postup opatrovníka ohledně nároku spočívající v bolestném, kdy podle jednotlivých zranění bylo přiděleno podle zmíněné metodiky bodové ohodnocení odpovídající částce [REDACTED] Kč, shledal soud oprávněným.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

83. Pokud jde tedy o výši náhrady nemajetkové újmy, tedy bolestného a náhrady za ztížení společenského uplatnění, bylo vycházeno především z posudku Dr. Šafra. Závěry tohoto posudku znalec při svém výsledku v hlavním líčení potvrdil. Znalec uzavřel i na to, že trvalé následky ve smyslu poškození psychomotorických funkcí, intelektu a smyslových funkcí především zraku jsou u poškozeného velmi pravděpodobné až jisté, ale že se k nim u takto malého dítěte lze vyjádřit až po uběhnutí doby několika let. Usuzovat na absenci zdravotních následků poškozeného jen z výpovědi [REDAKCE] obžalované tak není namístě. Je v souladu s předmětnou metodikou Nejvyššího soudu, aby náhrada za ztížení společenského uplatnění určenou v základní částce byla ještě zvýšena z důvodu věku poškozeného, kdy u poškozených ve věku 0 – 24 let se náhrada zvyšuje. V tomto případě byl poškozený starý v době spáchání zločinu jeden měsíc. Druhý důvod pro zvýšení bylo v tomto případě zneužití závislosti poškozeného na obžalované. Ta závislost byla více než zjevná. Poškozený byl vzhledem ke svému věku naprosto bezbranný, byl zcela odkázán na svoji matku. Nemohl si nikomu stěžovat ani to nemohl nikomu říct, což ten důvod pro zvýšení. Čili v souladu s metodikou opatrovník celkový nárok náhrady za ztížení společenského uplatnění uplatnil ve výši [REDAKCE] Kč a soud se s tímto ztotožnil. Pokud jde o bolestné i to bylo podle názoru soudu vypočteno v souladu s uvedenou metodikou, kdy k jednotlivým prokázaným zdravotním poškozením bylo přiřazeno patřičné bodové ohodnocení a celkový nárok bolestného potom činil částku [REDAKCE] Kč. Soudy se standardně při rozhodování o výši náhrady nemajetkové újmy zabývají i majetkovými poměry osoby obžalované. V tomto případě je situace poněkud specifická, protože obžalovaná je matkou poškozeného, tzn., ať bude chtít nebo nebude chtít, zůstanou spolu v nějakém celoživotním vztahu, a proto soud v souladu s vývody opatrovníka uzavřel, že byť majetková situace obžalované v současné době není ideální, je možné jí uložit i takto vysokou povinnost k náhradě nemajetkové újmy, neboť obžalovaná je zdravá, je mladá, má před sebou v zásadě celý život. Bude schopná dosahovat příjmu, může chodit do práce a pochopitelně jí nic nebrání, naopak by to bylo i prospěšné, pokud by poškozenému náhradu nemajetkové újmy splácela dlouhou dobu, třeba i desítky let.
84. Proto soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu rozhodl, že obžalovaná [REDAKCE] je povinna nahradit nemajetkovou újmu v penězích poškozenému [REDAKCE], narozenému dne [REDAKCE], r. č. [REDAKCE], zastoupenému opatrovníkem JUDr. Tomášem Skoumalem, advokátem se sídlem Ulrichovo náměstí 737, Hradec Králové, ve výši [REDAKCE] Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. řádu) k soudu Vrchnímu v Praze (§ 252 tr. řádu). Odvolání je nutno podat prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. řádu).

Jestliže se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta k odvolání od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději. Jiným osobám než osobám uvedeným § 247 odst. 2 tr. řádu s výjimkou státního zástupce, končí lhůta týmž dnem jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu podepsaného podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, odvolání obžalovaného, odvolání obhájce, které podal za obžalovaného, odvolání poškozeného, zúčastněné osoby či odvolání zmocněnce, které podal za poškozeného či za zúčastněnou osobu, náležitosti obsahu odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu, vyzve předseda senátu podepsaného soudu dotčenou osobu, aby vady odstranila

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

ve lhůtě pěti dnů, kterou jim zároveň stanoví, a upozorní ji, že jinak bude odvolání odmítnuto podle § 253 odst. 3 tr. řádu.

Státní zástupce může odvoláním napadnout tento rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv jeho výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou dále podat odvolání i osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu. Těmto osobám končí lhůta k odvolání tímž dnem jako obžalovanému.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadat odvoláním jen státní zástupce. Ten je povinen v odvolání také uvést, zda je podává, byť zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného, a kterého. Státnímu zástupci běží lhůta k odvolání vždy samostatně bez ohledu na běh lhůt u ostatních osob oprávněných podat odvolání.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Právo podat odvolání nemá ten poškozený, který neuplatnil nárok na náhradu škody.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se tohoto práva platně vzdal.

Hradec Králové 06. 01. 2021

JUDr. Miroslav Mjartan v.r.
předseda senátu